

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 မိုးကုတ်မြို့နယ်ဟောကြားဆုံးမတော်မူသောတရားတော်

ပညာလေးနဲ့ရှုနေစမ်းပါ

(ဂီလာနရဟန်း)

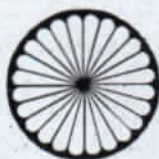
ဟောကြားသည့်နေ့

၂၀ - ၁၁ - ၅၉

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မိုးကုတ်မြို့၌ဟောကြားဆုံးမတော်မူသောတရားတော်

ပညာလေးနဲ့ဂ္ဂုဏ်ခမ်းပါ

(ဂီလာနုရဟန်း)

ဟောကြားသည့်နေ့
(၂၈-၁၁-၁၉၅၉)

စာမူခွင့်ပြုချက် အမှတ် - ၃/၂၀၀၂ (၁)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၂၄/၂၀၀၂ (၁)

အကြိမ် - ပထမအကြိမ်

အုပ်စု - ၂၀၀၀

ခုနှစ် - ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

တန်ဖိုး - (၅၀/-)

ထုတ်ဝေသူ ဦးအောင်ချို၊ (မြ-၀၈၃၁)

မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်

လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်။

အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၅၄၁၈၆၀

ပုံနှိပ်သူ ဒေါ်နုနုဝင်း (မြ - ၀၆၆၅၆)

လောကပါလပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် (၈၄)၊ လမ်း(၅၀)၊

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၂၉၈၆၇၄

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မိုးကုတ်မြို့၌ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်
ပညာလေးနဲ့ ရှုနေခမ်းပါ
(ဂီလာနရဟန်း)
ဟောကြားသည့်နေ့ (၂၈-၁၁-၁၉၅၉)

မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဝေသာ
လီပြည်မှာ သီတင်းသုံးတယ်။ ဝေသာလီပြည်မှာ သီတင်းသုံး
ပြီးနေတဲ့အခါကျတော့ ရဟန်းတစ်ပါးက မမာဘူးလို့ မှတ်ကြ
ရမယ်. . . (မှန်ပါ)။

ဘုရားက လူမမာမေးကြတယ်

မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဝေသာလီ
ပြည်မှာ သီတင်းသုံးတယ်။ သီတင်းသုံးနေတုန်းပဲ ရဟန်းတစ်ပါး

နမူနာ ပုံနှိပ်ရမယ်

၂ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

က မမာတဲ့အခါကျတော့၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သွားပြီးသကာလ မေးတယ်။

မင်း ဝေဒနာ ဘယ်နှယ်နေတဲ့၊ ပြောစမ်းပါကွာဆိုတော့၊ တပည့်တော် ဝေဒနာခံစားနေရပါတယ်ဘုရားလို့ အဲဒီလိုပြောတဲ့အခါကျတော့၊ ဝေဒနာခံစားရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို သတောဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သမ္ပဇာနောကာလံခယေယျ လို့ ဟောလိုက်တယ်။ သတော = သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒနာခံစားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ သတိရှိရမယ်ကွ။

ဘိက္ခဝေ = ရဟန်းတို့၊ သထော = သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော = ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ = ဝေဒနာခံစားတဲ့ကာလကို၊ ခယေယျ = ကုန်စေရာ၏၊ သတိနဲ့ ပညာနဲ့နေတဲ့။

သတိပညာနဲ့နေပါ

ဝေဒနာခံစားပြီးသကာလနေတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်၊ သတိပညာနဲ့ နေပါလို့ ဘုရားက ဝေဒနာသည်ကို သတိပေးလိုက်သည်... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာသည် ဘာနဲ့နေရမယ်... (သတိပညာနဲ့နေရပါဘုရား)။ သတိပညာနဲ့နေရမယ်လို့ဆိုတော့၊ ဝေဒနာသည် နာတော့ မောင်နိုင်တို့သိတဲ့အတိုင်း ကိုမြင့်တို့သိတဲ့အတိုင်း ဝေဒနာနဲ့ပဲ သူနေမှာပဲ... (မှန်ပါ)။

အဲတော့... သတိနဲ့နေပါဆိုတာ၊ ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဒါ ဝေဒနာပါပဲ၊ ဒါ ဝေဒနာပဲလို့ သိနေလို့ရှိရင် ဒါ ဝေဒနာသတိရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဝေဒနာတွေ သိနေတာ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားက သတိတင်ဟောတာမှ မဟုတ်ဘဲ သတောဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သမ္မဇာနော ကာလံ ခယေယျ ဆိုတဲ့ ပညာထည့်ဦးကွ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း သတိထားပါ

သတိကတော့ဖြင့် မောင်နိုင်တို့ မှတ်စရာက၊ အင်း... ဘယ်ဝေဒနာ ဘယ်ဝေဒနာ ဘယ်ဝေဒနာရယ်လို့ ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သတိထားတာသည်သတိလို့ မှတ်ကြစမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သတိထားတာက... (သတိပါဘုရား)၊ သမ္မဇာနော ဆိုတာက ပညာ၊ သမ္မဇာန ဘာပါလိမ့်မလဲလို့မေးရင်... (ပညာပါဘုရား)။

သတော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သမ္မဇာနော ကာလံ ခယေယျ၊ မင်းတို့ သတိနဲ့တင်နေလို့တော့ မတော်သေးဘူးကွ၊ ပညာနောက်ကလိုက်ဦး... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သတိထားမိတာကတော့ သတိပေါ့လေ. . . (မှန်ပါ)။ ပညာနောက်ကလိုက်ဦးကွ၊ ဘုရားက သတိပေးလိုက်တယ် ဒကာ ဒကာမတို့. . . (မှန်ပါ)။

သတိနောက်ကဘာလိုက်ရမာတုံး

သတိနောက်က ဘာလိုက်ရမာတုံး. . . (ပညာလိုက်ရမှာပါဘုရား)။ ပညာလိုက်ရဦးမယ်လို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်။

အဲတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးများက သင်ထားတာက ခန္ဓာကိုယ်ထဲ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာလို့ ဝေဒနာသုံးမျိုးပေါ်တာ ပေါ်တိုင်းသိရင် သတိပဲ. . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ သုခပဲ၊ ဒါ ဒုက္ခပဲ၊ ဒါ ဥပေက္ခာပဲလို့ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိနေရင် ဘာဆိုကြမယ်. . . (သတိပါဘုရား)။ သတိလို့ မှတ်ကြ။

ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိနေရင်. . . (သတိပါဘုရား)။ ကောင်းပြီ၊ သဘော ဘိက္ခုဝေ သမ္မဇာနော ကာလံ ခယေယျဟောသောကြောင့် ပညာလေးလည်း လိုက်ဦးမှတော်မယ်ကွ။

ပညာလည်းလိုက်ရဦးမယ်

မောင်နိုင် ဘာလိုက်ရမာတုံး. . . (ပညာလိုက်ရမှာပါ

ဘုရား)၊ ပညာလည်း လိုက်ရဦးမယ်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဝေဒနာ ခံစားနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သတိလည်း လိုက်ရမယ်၊ ပညာလည်း လိုက်ရမယ်လို့ ပြောထားတော့။

ပညာလိုက်တော့ ဘယ်လိုလိုက်ရမှာတုံးလို့ မေးတော့၊ ပညာလိုက်ပုံ ငါရှင်းပြမယ်ကွာ၊ ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိရင် ဘာဆိုကြမယ်. . . (သတိပါဘုရား)။

သတိပဲရှိသေးတယ်. . . (မှန်ပါ)၊ ပညာက ဘယ်လို လိုက်ရမှာတုံးလို့မေးတဲ့အခါကျတော့မှ၊ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီနေ့ ရှင်းပေးမယ်တဲ့၊ ဒါ လူမမာကို ဟောနေတာလို့ ဒကာ ဒကာမတွေက မှတ်ကြစမ်းပါ. . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်သူ့ဟောနေတာပါလိမ့်. . . (လူမမာဟောနေတာပါဘုရား)၊ လူမမာဟောနေတာလို့ ဒကာ ဒကာမတွေက မှတ်ပါ။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်းသိနေရင်ဘာတဲ့. . . (သတိပါဘုရား) ဘုရားက သတိတင် တော်ပါရဲ့လား၊ သတောဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုသမ္ပဇာနော လို့ မပါဘူးလား. . . (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကာလံခယေယျ ပညာလေးလဲ လိုက်ပေးပါဦး ရဟန်းရာ၊ သတိလေးတင်မတော်နဲ့ကွ ပညာပါလိုက်ပေးပါလို့ ဒကာ ဒကာမတွေ နှစ်ချက် ခုံးမတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိရင် ဘာဆိုကြမယ်
 . . . (သတိပါဘုရား)၊ သတိလို့ မှတ်လိုက်ကြစမ်းပါ။ ပညာ
 လိုက်ပေးပါဦးဆိုတာလေးကိုလည်း ဘုရားက ဖြည့်စွက်လိုက်
 ပြန်တယ် . . . (မှန်ပါ)။

ပညာဘယ်လိုလိုက်ရမှာလဲ

ဘာလိုက်ရမှာတဲ့ . . . (ပညာလိုက်ရမှာပါဘုရား)၊
 ပညာလိုက်ပေးရဦးမယ်ဆိုတော့၊ ကိုင်း . . . တဲ့၊ ဝေဒနာ သုံးပါး
 ရှိတာ ငါဘုရား ရှင်းပြမယ်၊ မင်းတို့ အသေအချာ နားထောင်
 ဆိုပြီး လူမမာကို ဘုရားက ဟောရှာတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဒီဝေဒနာလေးဟာကွာတဲ့၊ ပညာလိုက်ချက်က ဒီလိုယူ
 ပါကွာတဲ့၊ ဥပမာမှာ ကိုယ်ပေါ်မှာ သုခဝေဒနာပေါ်တယ်၊ မောင်
 နိုင်တို့ မပေါ်ဘူးလား . . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ . . . ဒီဝေဒနာလေးဟာ ဘယ်သူ့ကြောင့် ဖြစ်ပါ
 လိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ မှီဖြစ်ရသော
 ကြောင့် ကာယံ ပဋိစ္စဝေဒနာ . . . (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာ . . . (မှန်ပါ)၊ ကိုယ်
 မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ . . . (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)၊ သဘောပါကြပလား
 . . . (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ... (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)၊ ဝေဒနာ
ပေါ်ကိုး မပေါ်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျ
ပါတယ်ဘုရား)၊ ကိုယ် မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ... (ဝေဒနာ မပေါ်နိုင်
ပါဘူးဘုရား)။

ဘယ်သူ့ကြောင့်ဝေဒနာပေါ်လဲ

ဝမ်းထဲမှာပေါ်တာ ဟဒယဝတ္ထုရှိလို့ပေါ်တာ... (မှန်
ပါ)၊ ပြင်ဘက်မှာ ပေါ်လည်း ကိုယ်ရှိလို့ ပေါ်တာ... (မှန်ပါ)။

အဲတော့ တာယံ ပဋိစ္စ သုခဝေဒနာ၊ ဪ...
ကိုယ်ကို အမှီပြုပြီး ဟောဒါက ဒကာ ဒကာမတွေ၏ ခန္ဓာငါး
ပါးဆိုတဲ့ ကိုယ်ကြီးလို့ မှတ်ထားလိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ)။

ဒီ ခန္ဓာငါးပါးအပေါ်မှာတဲ့ ဒီခန္ဓာ ရှိပြီးသကာလနေ
တော့၊ ဒီခန္ဓာငါးပါးထဲမှာလည်းတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက ကိုယ်
ခန္ဓာလို့မှတ်ထားလိုက်တာပေါ့၊ ဒီတစ်ခုလေးက... (မှန်ပါ)။

ဒါ ဒကာ ဒကာမတွေ တစ်ကိုယ်လုံးပေါ့လေ...
(မှန်ပါ)၊ အဲဒီ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ်ရှိခဲ့
သည်ရှိသော်၊ ဟောဒီ ဝေဒနာလေးဟာ ကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်ရပါ
တယ်... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်တယ်

ဝေဒနာလေးက ဘယ်ပေါ်မှာပေါ်ပါလိမ့်... (ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်ရပါတယ်ဘုရား)၊ ဪ... ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်ရတယ်။

ကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်ရတော့ ကိုယ်အစွဲပြုပြီး ပေါ်ရတဲ့ ဝေဒနာ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ကိုမစွဲလို့ရှိရင်... (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)၊ ကိုယ်တည်းဟူသော မှီရာမရှိခဲ့သော်... (မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း- ဒါဖြင့် သုခဝေဒနာလေးဟာ ဒကာ ဒကာမတွေပဲ စဉ်းစားပါတော့၊ ဒကာ ဒကာမတွေပဲ စဉ်းစားပါတော့တဲ့။ ကိုယ်ရှိလို့ သုခဝေဒနာပေါ်သည်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (ကိုယ်ရှိလို့ သုခဝေဒနာပေါ်တာပါဘုရား)၊ ဪ... ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိသွားပြီ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်ရှိလို့ ဝေဒနာသုံးပါးပေါ်တယ်

ကိုယ်ရှိလို့ ဘာပေါ်ပါလိမ့်... (သုခဝေဒနာပေါ်ပါ

တယ်ဘုရား)၊ ကိုယ်ရှိလို့ သုခဝေဒနာပေါ်တယ်၊ စုပြီး မှတ်
လိုက်ပေတော့၊ ကိုယ်ရှိလို့ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တယ် မဆိုနိုင်ဘူး
လား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ရှိလို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်တယ်... (မှန်ပါ)၊
မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ကိုယ်ရှိလို့
ဝေဒနာသုံးပါးမပေါ်နိုင်ဘူးလား... (ပေါ်နိုင်ပါတယ်)။

ဒါ ဘုရားက သမ္မဇာန ပညာနဲ့ ရှုရမယ့်နေရာဌာနကို
ကွက်ဟောသည်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါနော်... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိရင် သတိကိုးဗျ...
(မှန်ပါ)၊ သမ္မဇာနဆိုတဲ့ ပညာဝင်ရတော့မယ်ဆိုတော့၊ ဒကာ
ဒကာမတွေ ဒီလိုရှင်းလိုက်ပါတဲ့။ ကိုယ်ရှိလို့ ဝေဒနာပေါ်တယ်
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်က ကိုယ့်ရုပ်ကိုက ကာယပသာဒဆို
တဲ့ကိုယ့်ရုပ်ကိုက ကိုမြင့်တို့ မောင်နိုင်တို့က စဉ်းစားလိုက် သူ
ကိုကအနိစ္စတရား... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ရုပ်က ဘာပါလိမ့်

ကိုယ့်ကိုယ်က ဘာတဲ့... (အနိစ္စတရားပါဘုရား)၊
ကိုယ့်ရုပ်ကိုက ဘာပါလိမ့်... (အနိစ္စတရားပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အနိစ္စအပေါ်မှာ မှီပြီးပေါ်ရတဲ့တရားကို အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေက ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (အနိစ္စလို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါတယ်ဘုရား)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စပေါ်မှာ ပေါ်တဲ့တရားကို ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (အနိစ္စပါတုရား)၊ နေရာကျပြီ။

ဒါကြောင့် ဪ... ပညာနဲ့လည်း ရှုပါဦးဆိုတော့။

ဒါက ပညာပါလာတယ်

ဒါက ပညာလေးပါလာတယ်... (မှန်ပါ)။

ဪ... ကိုယ်ရှိလို့ ဝေဒနာပေါ်တယ်။ ကိုယ်အနိစ္စရောက်လို့ ဝေဒနာ... (အနိစ္စရောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီလို ပညာလေးထည့်ပေးပါဦးကွတဲ့။

ဪ... ဝေဒနာပေါ်လာရင် ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ်ရှိလို့လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်ကိုယ်က ဒကာ ဒကာမတို့သိတဲ့အတိုင်း ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ်က အနိစ္စတရား... (မှန်ပါ)။

အနိစ္စအပေါ်မှာ ပေါ်ရတဲ့တရားကို ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (အနိစ္စတရားလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါတယ်ဘုရား)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စအပေါ်မှာပေါ်တဲ့တရား

အနိစ္စအပေါ်မှာ ပေါ်တဲ့တရားကို . . . (အနိစ္စတရား)၊
အဲဒါကြောင့်တဲ့၊ အဲဒီလိုပညာလေးထည့်ပေးလိုက်တဲ့အခါကျ
တော့၊ ဪ . . . အနိစ္စအပေါ်မှာ ပေါ်ရတဲ့တရားဖြစ်သော
ကြောင့် အနိစ္စပဲ . . . (မှန်ပါ)။

ခယဓမ္မ ပဲ မဆိုနိုင်ဘူးလား . . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊
ကုန်တတ်တဲ့ဓမ္မပဲ၊ ဝယဓမ္မပဲ ပျက်တတ်တဲ့ဓမ္မပဲဆိုရင်ကော . .
(မလွဲပါဘူးဘုရား)။

နိရောဓ ဓမ္မပဲ ချုပ်တတ်တဲ့ဓမ္မပဲဆိုရင်ကော . . . (မလွဲ
ပါဘူးဘုရား)၊ သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ခယဝယ နိရောဓဖြစ်ရပါလိမ့်မတုံး
ဆိုတော့၊ အို . . . သူမို့နေတဲ့တရားကိုက အနိစ္စမို့ သူ့ဘာဆို
ကြမတုံး . . . (အနိစ္စပါဘုရား)။

သူ အမှီခံရတဲ့တရားကိုက . . . (အနိစ္စပါဘုရား)၊
အနိစ္စမို့ မှီတတ်တဲ့ဝေဒနာ ဘယ့်နှယ်ဆိုကြမတုံး . . . (အနိစ္စ
ပါဘုရား)။

ဖြစ်ထိုက်လို့ဖြစ်တဲ့အနိစ္စ

ဪ . . . ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ
သံသယမရှိတဲ့ အနိစ္စပါလား . . . (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ထိုက်လို့ဖြစ်တဲ့

အနိစ္စပါလား.. . (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား.. . (ကျပါတယ် ဘုရား)။

အိမ်အိုလို့ အိမ်ပြိုတာ မောင်နိုင်တို့ သံသယရှိသေး သလား.. . (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ အိမ်အိုလို့.. . (အိမ်ပြိုတာပါ ဘုရား)။

အဲ.. . အိမ်အိုလာတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ လေတို့ ဘာတို့ တိုက်ရင်ပြိုမှာပေါ့.. . (မှန်ပါ)၊ ဘာပြုလို့တုံး.. . (အိမ် အိုလို့ပါဘုရား)။

အိုတဲ့ ဥစ္စာပဲ ပြိုကျတဲ့အလုပ်ဟာ ဒကာ ဒကာမတို့က ဪ.. . အံ့အားများသင့်စရာလိုသေးသလား.. . (မလိုပါဘူး ဘုရား)၊ လိုကြသေးသလား.. . (မလိုပါဘူးဘုရား)။

မလိုတာ ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်ဗျာ.. . (အိမ်အိုလို့ ပါဘုရား)၊ အိုဆွေးပြီးသကာလနေလို့ ပြိုပျက်တာ.. . (မှန်ပါ)၊ အိုဆွေးပြီးသကာလနေလို့.. . (ပြိုပျက်တာပါဘုရား)။

ဒီမှာလည်း အနိစ္စအပေါ်မှာ မှီဖြစ်ရတဲ့ဝေဒနာမို့ ဘာ ဆိုကြမယ်.. . (အနိစ္စပါဘုရား)၊ ကျေနပ်ပလား.. . (ကျေနပ် ပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စ ခန္ဓာအပေါ်မှာ တည်တဲ့ပြီး အကြောင်းတိုက် ဆိုင်လို့ဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့အတွက် မောင်နိုင်တို့ သိတဲ့အတိုင်းတဲ့ သူ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်နေတယ်.. . (မှန်ပါ)။

ပညာလေးနဲ့ ရှုနေစမ်းပါ

ဘယ်အပေါ်မှာ ပေါ်နေတာတဲ့... (ကိုယ်အပေါ်မှာ ပေါ်နေတာပါဘုရား)။ ကိုယ့်ကိုယ်က အနိစ္စမို့ ဒုက္ခဝေဒနာလည်း... (အနိစ္စပါဘုရား)။

အဲဒီလို မင်းပညာလေးနဲ့ ရှုနေစမ်းပါကွ၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်က ဘာတဲ့... (အနိစ္စပါဘုရား)။ မှီတတ်တဲ့ တရားလေးကရော... (အနိစ္စပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေလည်း ဒီနည်းယူပြီး သကာလ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဝမ်းထဲမှာပေါ်ပေါ်၊ ဝမ်းထဲမှာဆိုတာလည်း ကိုယ်ပဲ၊ အင်း... ကျောပေါ်မှာပေါ်လည်း ကိုယ်ပဲ... (မှန်ပါ)။

လက်ထဲပေါ်လည်း... (ကိုယ်ပါဘုရား)။ ကိုယ်ပဲတဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်က ဘာပါလိမ့်... (အနိစ္စပါဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်က အနိစ္စမို့၊ မှီရပ်ကလေးပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာကလေး ယားတယ်၊ နာတယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ကောင်းတယ်ဆိုတာကလေးကကော... (အနိစ္စပါဘုရား)။

ဪ... ဒီလိုဆိုတော့၊ အကြောင်းသိမ်းဆည်းပြီး သကာလ ရှုတဲ့အနိစ္စဖြစ်လေသောကြောင့်တဲ့၊ ဒီအကြောင်းပျက်လို့ ဒီအကြောင်းကိုကအနိစ္စမို့ ဒီပေါ်တဲ့ဝေဒနာဟာလည်း... (အနိစ္စပါဘုရား)။

သံသယရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူးဘုရား)။ သံသယ
မရှိဘူးတဲ့ သံသယကိုလည်း သတ်ပြီးပါပြီ... (မှန်ပါ)။

ဒီတရားလေးဟာလည်း ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်၊ ငါ့
ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့
ဥစ္စာကော ဆုံးဖြတ်ချက်ကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလိုဆုံးဖြတ်ချက် ကျပြန်တော့ မောင်နိုင်တို့ ကိုမြင့်တို့
ဒိဋ္ဌိသေတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒီ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်လို့ သိ
လိုက်တော့ ဝိစိကိစ္ဆာသေတယ်... (မှန်ပါ)။

ပျက်သင့်လို့ပျက်တယ်

ဒီပညာနဲ့ရှုလို့... (မှန်ပါ)။ ပညာနဲ့ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တာ
ဒကာ ဒကာမတို့ ပျက်သင့်လို့ပျက်တယ်လို့ ယူနိုင်ကြပါရဲ့လား
... (ယူနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်လိုယူကြမတုံး... (ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာပါ
ဘုရား)။ ပျက်သင့်လို့ပျက်တာ... (မှန်ပါ)။ မပျက်သင့်ဘဲနဲ့
ပျက်တာလို့ ဆိုကြမလား... (မဆိုနိုင်ပါဘူး)။ ဘယ်လိုဆိုကြ
ပါ့... (ပျက်သင့်လို့ပျက်သွားတာပါဘုရား)။

ဪ... သူ့အကြောင်းကိုက ပျက်လို့ သူ့အကျိုးက
... (ပျက်သွားတာပါဘုရား)။ ဒီလိုဆိုတော့ ဝိစိကိစ္ဆာသေ
တယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်
ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာသေတဲ့ရှုနည်း

ဒီအကြောင်းကိုက မခိုင်လုံလို့ ဒီအကျိုးလေးဟာလည်း ပျက်ရပါတယ်လို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဆိုနိုင်ကြပလား.. . (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ထိုကဲ့သို့ဆိုနိုင်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်၊ အကြောင်းနဲ့တကွ သိမ်းဆည်းပြီးသကာလ အပျက်လို့မြင်တဲ့အတွက်၊ အကြောင်း သိမ်းဆည်းတာက ဝိစိကိစ္ဆာသေပါတယ်.. . (မှန်ပါ)။

ပျက်တာ မြင်တာက ဒိဋ္ဌိ သေပါတယ်.. . (မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သေတဲ့ရှုနည်း.. . (မှန်ပါ)။ နားလည်ကြပလား.. . (နားလည်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်လိုရှုနည်းပါလိမ့်.. . (ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သေတဲ့ရှုနည်းပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ကတည်းက ဒကာ ဒကာမတွေက ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သေပြီးရှုတဲ့အတွက်၊ အင်း.. . ဒီ ဒကာ ဒကာမတွေ မဂ်စစ်ပေါ်မှ ပေါ်ပါ့မလားလို့ဆိုတဲ့အတွေး ဘယ်တော့မှ မတွေ့နဲ့.. . (မှန်ပါ)။

သူများရှုနည်းနဲ့မတူဘူး

ရှုကတည်းကကိုက ကျုပ်တို့ရှုနည်းက သူများရှုနည်းနဲ့ မတူဘူး.. . (မှန်ပါ)။ အကြောင်းနဲ့တကွ အကြောင်းပျက်လို့ အကျိုးပျက်တာပဲလို့ဆိုသဖြင့်၊ အကြောင်းပျက်သင့်လို့

အကြောင်းကိုက ပျက်ထိုက်တဲ့အကြောင်းဖြစ်လို့၊ အကျိုးဟာ ပျက်ရတယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ကိုယ်က အနိစ္စမို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ မှီတဲ့ဝေဒနာဟာ ... (အနိစ္စပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အကြောင်းပျက်လို့ အကျိုးကော... (ပျက်ပါတယ်)။ ဒါဖြင့် အကြောင်းပျက်လို့လို့ သိလိုက်သဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာ သေတယ်... (မှန်ပါ)။

အကျိုးတရားဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မခိုင်ဘူးဆိုတာကော မသိဘူးလား... (သိပါတယ်ဘုရား)။ ထိုကဲ့သို့သိတော့ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမတုံး... (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီလိုဉာဏ်ကလေးထည့်ပြီး ရှုလိုက်လို့ရှိရင်၊ ရှုတဲ့အချိန်ကျတော့ ဖြစ်ပျက်တော့ မြင်တော့ မြင်မှာပဲတဲ့၊ မြင်ပေမယ့်လည်း ဒကာ ဒကာမတွေက၊ ဪ... ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာကိုးလေးတော့ ဘယ်အခါမဆို ဒကာ ဒကာမတွေက ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး ရှု... (မှန်ပါ)။

အင်မတန်ကျေနပ်ပါတယ်

မပျက်သင့်ဘဲနဲ့ ပျက်တာလား၊ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာလား... (ပျက်သင့်လို့ပျက်တာပါဘုရား)။ အဲဒီလို ပျက်တာလေးချည်း ရှု ရှုနေတာကို၊ ဘုန်းကြီးတို့က အင်မတန်ကျေနပ်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။

သို့သော်လည်း တကယ်လို့ သံသယရှိလာလို့ရှိရင် ဆရာဘုန်းကြီး ခုဟောတဲ့အတိုင်း ဘုရားဟောတော်မူတဲ့ အတိုင်း ကာယ ပဋိစ္စသုခဝေဒနာဆိုတဲ့အတိုင်း ကိုယ်ကို အမှီ ပြုပြီး သုခဝေဒနာဆိုတာ ပေါ်ရတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ကိုယ်ပျက်တော့. . . (သုခဝေဒနာပျက်ပါတယ် ဘုရား)၊ သဘောကျပလား. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)၊ ကိုယ်ပျက် တော့. . . (သုခဝေဒနာပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း. . . ပျက်တဲ့အပေါ်မှာ ပေါ်လို့ပျက်တယ်. . . (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)၊ ပျက်တဲ့ အပေါ်မှာ ပေါ်လို့. . . (ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာသေတယ်

အဲဒီကဲ့သို့ ဒကာ ဒကာမတွေ အကြောင်းနဲ့တကွ သိမ်း ဆည်းပြီးသကာလ၊ အပျက်ကိုမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ၊ ဒိဋ္ဌိ-ဝိစိကိစ္ဆာသေပြီးသကာလ ရှုနေတဲ့ ဝိပဿနာမဂ်. . . (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘာသေပါလိမ့်. . . (ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သေပါတယ် ဘုရား)၊ ရှုရင်းမတ္တနဲ့ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိသေးရဲ့လား. . . (မရှိပါ ဘူးဘုရား)၊ ကျေနပ်ပါသလား. . . (ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ကိုးတဲ့၊ ဒကာ
ဒကာမတွေ ဒီဝေဒနာကလေး သုခဝေဒနာလေးဟာ ချမ်းသာ
တဲ့ ဝေဒနာလေးဟာ ဖြစ်ပျက်တာပဲ၊ ဖြစ်ပျက်၊ ဖြစ်ပျက်လို့
ပါးစပ်က မမြည်ဘဲနဲ့ ရှုနေနေ ဒီဥစ္စာ ဒီဌာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သေပြီး
တော့ ရှုနေတာ. . . (မှန်ပါ)။

ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်. . . (မှန်ပါ)၊ ပျက်သင့်လို့ကို
သိတာသည် ဘာသေသတုံး. . . (ဒီဌာ- ဝိစိကိစ္ဆာ) ဒီလိုမပြော
နဲ့၊ ပျက်သင့်လို့လို့ သိရင် ဘာသေသတုံး. . . (ဝိစိကိစ္ဆာသေပါ
တယ်)။

ဝိစိကိစ္ဆာတင်သေတယ်၊ ပျက်သင့်လို့ကိုးဗျ. . . (မှန်ပါ)၊
ပျက်တယ်လို့သိရင်. . . (ဒီဌာသေပါတယ်ဘုရား)။

ပျက်သင့်လို့လို့သိရင်. . . (ဝိစိကိစ္ဆာ)၊ အင်း. . . ပျက်
တာသိလိုက်ရင်. . . (ဒီဌာသေပါတယ်ဘုရား)။

အကြောင်းသိနဲ့ အကျိုးသိ

အဲဒါ ပျက်သင့်လို့ဆိုတော့ အကြောင်းကိုသိတာ. . .
(မှန်ပါ)၊ ပျက်တယ်ဆိုတာ အကျိုးသိ. . . (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
ပလား. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ပျက်သင့်လို့ဆိုတာက. . . (အကြောင်းသိပါဘုရား)၊
ပျက်တယ်ဆိုတာက (အကျိုးသိပါဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဪ... ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာပဲလို့ ခန္ဓာ
ထဲမှာ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သာရှု... (မှန်ပါ)။

သုခပေါ်လည်းဖြစ်ပျက်ရှု

သုခဝေဒနာလေး ပေါ်လည်း ဖြစ်ပျက်ရှု... (မှန်ပါ)။
ဘာပြုလို့တုံး ပျက်သင့်လို့ပျက်တာ... (မှန်ပါ)။ ပျက်သင့်လို့
သိရင်... (ဝိစိကိစ္ဆာ) ပျက်တာသိရင်... (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်
ဘုရား)။

ဪ... ပျက်သင့်တယ်လို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် မောင်နိုင်ရ
အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသိတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ပျက်သင့်လို့ဆိုတာ ဘာသိတာပါလိမ့်... (အကြောင်း
သိတာပါဘုရား)။ ပျက်တယ်လို့သိတာက... (အကျိုးသိတာ
ပါဘုရား)။ အကျိုးပျက်တာကို သိတာ... (မှန်ပါ)။

ပျက်သင့်လို့ကိုသိတုန်းက ဘာသေတုံး... (ဝိစိ
ကိစ္ဆာသေ ပါတယ်ဘုရား)။ ပျက်တယ်လို့သိတော့... (ဒိဋ္ဌိ
သေပါတယ်ဘုရား)။ ဒါကို ကွဲအောင် ခင်ဗျားတို့ အရေးကြီး
နေတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်
ဘုရား)။

ပျက်သင့်လို့လို့သိရင် . . . (ဝိစိကိစ္ဆာသေပါတယ်
ဘုရား)၊ ပျက်တာကိုသိလိုက်ရင် . . . (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာပဲလို့ ခင်ဗျားတို့
လောကီစကား သုံးကြငြားသော်လည်း ခုလောက် မထိမိသေး
ဘူး . . . (မှန်ပါ)၊ ထိမိကြရဲ့လား . . . (မထိမိပါဘူးဘုရား)။

ခုတော့ အကြောင်းကိုက ပျက်တဲ့တရား၊ ပျက်တဲ့တရား
အပေါ် မှီနေတဲ့တရား မပျက်ချင်ပါဘူးဆိုလို့ . . . (မရပါဘူး
ဘုရား)။

တုံးပေါ်ပေါက်တဲ့မို့

တုံးပေါ်ပေါက်တဲ့မို့ဟာ တုံးဆွေးတဲ့အခါ၊ ဪ . . .
မို့ချည့်ကျန်ရစ်ဦးမှာလား . . . (မကျန်ရစ်ပါဘူးဘုရား)၊ မို့လည်း
ပျက်ရမယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဘာကြောင့်၊ တုံးကိုက အဆွေးပျက်ကိုး . . . (မှန်ပါ)၊
သဘောကျပလား . . . (မှန်ပါ)၊ တုံးကိုက အဆွေးပျက်ဖြစ်ပြီး
သကာလနေတော့ မို့ဟာက ကျုပ်ချည့်နေရစ်ဦးမယ်ဆိုလို့တော့
. . . (မရပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် တုံးက အကြောင်း၊ မို့က အကျိုး . . . (မှန်ပါ)၊
သဘောပါကြပလား . . . (ပါ ပါတယ်ဘုရား)၊ တုံးက ဘာတဲ့
. . . (အကြောင်းပါဘုရား)၊ မို့က ဘာတဲ့ . . . (အကျိုးပါ
ဘုရား)။

တုံးပျက်လို့ မှိုပျက်တဲ့ဥစ္စာ၊ မှိုပျက်သွားတာ၊ မှိုပျောက်သွားတာ ခင်ဗျားတို့က အင်း... အံ့အားများသင့်ချင်သေးသလား... (မသင့်ချင်ပါဘူးဘုရား)။

ဘယ် အံ့အားသင့်ချင်ပါ့မလဲ အကြောင်းကိုက ဘာတုံး... (အပျက်ပါဘုရား)၊ အပျက်ပေါ်မှာ မှိုပြီးသကာလနေတဲ့ အပျက်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပျက်သင့်လို့ကိုသိရင်... (ဝိစိကိစ္ဆာ သေပါတယ်)၊ ပျက်တာကိုသိရင်... (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)၊ ဪ... ပျက်သင့်လို့မဆိုတဲ့ဟာက ဝိစိကိစ္ဆာသေနေတာ မောင်နိုင်... (မှန်ပါ)၊ ပျက်သွားတဲ့အခါကျတော့... (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ပျက်သွားတာ

ငါ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်လို့ ပျက်သွားတာ... (မှန်ပါ)၊ ပျက်သင့်လို့ဆိုတာက အကြောင်းသိလို့ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)၊ ပျက်တယ်လို့ သိတာက... (အကျိုးသိတာပါဘုရား)။

အသေအချာရှင်းပါ၊ ရမ်းဖြေလို့မရဘူး။ သေသေချာချာရှင်းရတယ်။ ပျက်သင့်လို့ဆိုတာ ဘာသိတာတုံး... (အကြောင်းသိတာပါဘုရား)၊ အကြောင်းသိတာနော်၊

အကြောင်းသိကတည်းက ဝိစိကိစ္ဆာက... (သေပါပြီဘုရား)။

ပျက်တာလေးမြင်လိုက်ပြီ... (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်)၊ ပျက်
ပြီးဘာသေတုံး... (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)။

ပျက်သင့်လို့လို့သိရင် အကြောင်းသိ... (မှန်ပါ)၊
အကြောင်းသိတော့ ဘာသေတုံး... (ဝိစိကိစ္ဆာသေပါတယ်
ဘုရား)၊ ပျက်တာကိုမြင်လိုက်ပါပြီ... (အကျိုးသိပါဘုရား)။

အကျိုးလည်းသိတယ်၊ ဒိဋ္ဌိလည်းသေတယ်၊ ပေါ်ကြ
ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သတိနဲ့ မပြီးဘူး၊ ပညာလိုက်ပါဦးဆိုတဲ့
နေရာမှာ မောင်နိုင် ဒါ ထည့်တယ်... (မှန်ပါ)။

ပျက်သင့်လို့ပျက်တာသိမှ

ဝေဒနာပေါ်တာ ပေါ်နေပြီ ပေါ်နေပြီလို့သိရင် သတိ၊
ပျက်သင့်လို့ပျက်တာသိမှ သမ္မုဇဉ... (မှန်ပါ)၊ သတိနဲ့
သမ္မုဇဉ ကွဲပလား... (ကွဲပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိနေတာ ဘာဆိုကြမတုံး
... (သတိပါဘုရား)၊ ပျက်သင့်လို့ပျက်တာသိတာက...
(သမ္မုဇဉပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိတာက ဘာပါ
လဲ... (သတိပါဘုရား)၊ ပျက်သင့်လို့ပျက်တာပဲလို့ သိတာက

... (သမ္မဇည)။ အဲ... သတိ သမ္မဇညဆိုတာ ဒါပါပဲ... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ကတော့ လုံးပြီးပြောတာပေါ့လေ... (မှန်ပါ)။ သတိ သမ္မဇညရှိဖို့ အရေးကြီးတယ်။ သတိ သမ္မဇညရှိဖို့ အရေးကြီးတယ်လို့ ပြောနေကြငြားသော်လည်း ခွဲမသိဘူးတဲ့... (မှန်ပါ)။

ဂီလာနရဟန်းကို ဟောနေတာ

ခုတော့ဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကခွဲ သိဖို့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဂီလာနရဟန်းကို ဟောနေတာ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်သူ့ဟောပါလိမ့်... (ဂီလာနရဟန်းကို ဟောတာ ပါဘုရား)။ ပြန်ပြောတယ် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဟောဒါ ကိုယ့် ကိုယ်ဆိုတာ တစ်ကိုယ်လုံးပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ကိုယ်က အနိစ္စ

ဝမ်းထဲလည်းကိုယ်ပဲ... (မှန်ပါ)။ အဲဒီကိုယ်ပေါ်မှာ တစ်ခါတလေကျတော့ ဝမ်းထဲက နာတယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဝမ်းထဲက ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တာပဲ... (မှန်ပါ)။

ခေါင်းထဲက ကိုက်တယ်ဆိုရင်ကော... ခေါင်းမှာ ဒုက္ခ

ဝေဒနာပေါ်တာပဲ. . . (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား. . . (ရိပ်မိပါတယ်
ဘုရား)။

ကျောထဲက ယားတယ်ဆိုရင်ကော. . . (ကျောမှာ
ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တာပါဘုရား)၊ ကိုယ်ပေါ်မှ လွတ်တာပါသေး
ရဲ့လား. . . (မပါပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်က အနိစ္စမို့ ဒုက္ခဝေဒနာလည်း. . .
(အနိစ္စပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလို ရှုလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့၊ ဪ. . . ပျက်သင့်လို့ ပျက်
တယ်ဆိုတာ လာပါတယ်. . . (မှန်ပါ)၊ မလာသေးဘူးလား. . .
(လာပါတယ်ဘုရား)၊ ကိုယ့်ကိုယ်က ဘာတရားပါလိမ့်. . .
(အနိစ္စတရားပါဘုရား)။

အနိစ္စတရား၊ အနိစ္စအပေါ်မှာ ပေါ်နေရတဲ့တရားကို
ဘယ်နှယ်ဆိုကြမတုံး. . . (အနိစ္စတရားပါဘုရား)။

ဘုရား ပြိုသွားတယ်၊ ထီးချဉ့်ကျန်နေရစ်တယ်လို့
တော့ မရှိပါဘူး. . . (မှန်ပါ)၊ ရှိပါ့မလား. . . (မရှိပါဘူးဘုရား)၊
ဘုရားပြိုသွားတယ်၊ ထီးချဉ့် ကျန်နေရစ်တယ်ဆိုတာတော့. . .
(မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဘုရားပြိုရင်၊ ထီးလည်းကျမှာပဲ

ဘုရားမှီနေတဲ့ထီးကိုး . . . (မှန်ပါ)၊ ဘုရားပြိုရင် . . . (ထီးကောပြိုပါတယ်ဘုရား)၊ ထီးလည်း အောက်ကျရမှာပဲဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ သံသယရှိသေးလား . . . (မရှိပါဘူး ဘုရား)။

အဲဒီအတိုင်းပါပဲ၊ ကိုယ်ပေါ်မှာမှီနေတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာဟာ ကိုယ်အနိစ္စမို့ ဒုက္ခဝေဒနာကော . . . (အနိစ္စပါဘုရား)။

အဲဒါ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒုက္ခဝေဒနာရှုပြန်လို့ရှိရင်လည်း ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာပဲ၊ ဒီလို ဉာဏ်ကလေးနဲ့ကြည့်ပေးပါ . . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုကြည့်ကြမယ် . . . (ပျက်သင့်လို့ပျက်ပါတယ် ဘုရား)၊ ပျက်သင့်လို့ပျက်တာပဲလို့ မောင်နိုင် ဟောဒီက မဂ်ငါးပါးနဲ့ကြည့်ပေးပါ . . . (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ခေါင်းကိုက်တဲ့ ဝေဒနာကလေးလည်း ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်လို့ ရှုပါ . . . (မှန်ပါ)။ ကျောပေါ်ယားတဲ့ ဝေဒနာလေးလည်း . . . (ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာပါဘုရား)။

ဝမ်းထဲမှာ နှလုံးမသာယာခြင်း ဒေါမနဿ အကြီးအကျယ်ဖြစ်နေတာကော . . . (ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာပါ ဘုရား)၊ ပျက်သင့်လို့ပျက်တာ၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ မှီတာကိုး . . . (မှန်ပါ)။

ဟဒယဝတ္ထုပေါ် မှီတော့ ဟဒယဝတ္ထုကိုယ်ကလည်း အနိစ္စမို့ ဒီအပေါ်မှာပေါ်တဲ့ ဒေါမနဿကကော... (အနိစ္စ ပါဘုရား)။ အဲ... ဒေါမနဿ ဆိုတဲ့ ဒုက္ခကလေ... (မှန်ပါ)။ အနိစ္စပဲဆိုရင် လွဲပါ့မလား... (မလွဲပါဘူးဘုရား)။

မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ရှု

ဒါက သမ္မဇဉာ ပါ။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဤကဲ့သို့ ပျက်သင့် လို့ပျက်တယ်လို့ နောက်က မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ရှုလိုက်ပြီဆိုမှဖြင့်၊ အင်း ပဋိဃာနုသယဆိုတဲ့ ဒေါသ လာသေးသလား... (မလာ ပါဘူးဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် မလာပါလိမ့် မောင်နိုင်... (ပျက် သင့်လို့ပါဘုရား)။ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်ဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ငါးပါးက ရှုတယ်... (မှန်ပါ)။

မဂ္ဂင်ငါးပါးထဲမှာ ဘယ်လိုရှုပါလိမ့်၊ ပျက်သင့်လို့ ပျက် တယ်ဆိုတာ မဂ္ဂင်ငါးပါးက သိတယ်... (မှန်ပါ)။ မပျက်သင့် ဘဲနဲ့ ပျက်တာမဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (ပျက်သင့်လို့ပျက်တာပါ ဘုရား)။ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်လို့ မမှတ်ထိုက်ဘူးလား... (မှတ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့မှတ်တော့ ပျက်သင့်လို့ သိတော့ ဘာသေ
သတုံး... (ဝိစိကိစ္ဆာပါဘုရား)၊ ပျက်တာသိတော့... (ဒိဋ္ဌိ
သေပါတယ်ဘုရား)၊ ဂီလာနသုတ်ကျတော့ ဒီလိုဟောတယ်...
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားက လူမမာကိုဟောတာ

ဒါ ဘယ်သုတ်မှာ ဟောတာပါလိမ့်... (ဂီလာနသုတ်
ပါဘုရား)၊ ဂီလာန လူမမာကိုဟောတဲ့နေရာမှာ၊ ဘုရားက
သမ္မဇည ဆိုတာ ဒါကွ... (မှန်ပါ)။

သတိကတော့ ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိတာက
... (သတိပါဘုရား)၊ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်လို့သိတာက...
(သမ္မဇည) သမ္မဇည သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်
ဘုရား)။

အင်း... ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိတာက
... (သတိပါဘုရား)၊ ပျက်သင့်လို့ပျက်တယ်လို့ သိတာက
... (သမ္မဇညပါဘုရား) သမ္မဇညဆိုတာ သဘောကျပလား
... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ မကျန်းမာတဲ့အခါ
ဒေါမနဿဖြစ်တဲ့အခါမှာလည်းတဲ့ သူ့ကိုရှုရမယ်... (မှန်ပါ)၊
ဪ... ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာပဲလို့ နောက်က မဂ္ဂင် (၅)ပါး
နဲ့ ရှု ရှုပေးရမယ်... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ကလေး ရှုပေးပါ... (မှန်ပါ)၊ ရှုတော့ကို
ဒကာ ဒကာမတွေ မပြားစီပါနဲ့၊ စကားသာ ထူးအောင်ပြော
တာပါ... (မှန်ပါ)၊ ရှုတော့ ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက်ပဲ ရှုတာ...
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ရှုတော့ ဘာရှုရမတုံး... (ဖြစ်ပျက်ပဲ ရှုရမှာပါဘုရား)။
အင်း... ရှုတော့ ဖြစ်ပျက်ပဲရှုပါတဲ့၊ သို့သော်လည်း ဒကာ
ဒကာမတွေက ဘယ့်နှယ်ကြောင့်များ ပျက်ပါလိမ့်မလဲများလာ
တဲ့အချိန်၊ တစ်ခါတလေကြားထိုးလာတော့ ဝိစိကိစ္ဆာလာချင်
လာမယ်... (မှန်ပါ)။

အကြောင်းပျက်လို့ အကျိုးပျက်တာ

ဪ... ပျက်သင့်လို့ပျက်တာပဲ၊ အကြောင်းကိုက
အနိစ္စမို့ အကျိုးက... (အနိစ္စပါဘုရား)၊ ဒါ သံသယဝင်လာရင်
ဒါလေးနဲ့ဖြေလိုက်... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သံသယဝင်လာရင် ဒါနဲ့ဖြေလိုက်၊ ပျက်သင့်လို့ (ပျက်
တာ)၊ အေး... အကြောင်းပျက်လို့... (အကျိုးပျက်တာပါ
ဘုရား)။ ဪ... ဒီလိုဆိုတော့ သမ္မုဇဉ ရှုနည်းဟာ ကိုက်
တယ်... (မှန်ပါ)။

ကဲ... ပြန်မေးတယ် ဒကာ ဒကာမတို့ ဝေဒနာ
ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိရင် ဘာဆိုကြမယ်... (သတိပါ

ဘုရား) ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာလေးကို ဉာဏ်ထဲရှင်းနေရင်
... (သမ္မဇညပါဘုရား) သမ္မဇည။

သမ္မဇည ဆိုတာ ပညာ (မှန်ပါ) ... သတိက
သတိစေတသိက်၊ သမ္မဇညက ပညာစေတသိက် မကွာဘူးလား
... (ကွာပါတယ်ဘုရား)။

သတိက ... (သတိစေတသိက်ပါဘုရား) ပညာက
... (ပညာစေတသိက်ပါဘုရား) သတိက သတိပဲရှိတယ်
... (မှန်ပါ)။

ဪ ... ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သတိထားလို့
ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်းသိတာပဲ ... (မှန်ပါ) ပျက်သင့်လို့
ပျက်တာလို့ သတိက ဒီလိုမရှုဘူး။

ဘယ်သူက ရှုနိုင်ပါလိမ့် ... (ပညာက ရှုနိုင်ပါတယ်
ဘုရား) သမ္မဇည ဆိုတဲ့ပညာကမှ ရှုနိုင်တယ်တဲ့၊ ဒီနေ့
ဆုံးဖြတ်ချက်ချ ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ...
(ကျပါတယ်ဘုရား)။

အင်း ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးက ဟေ့၊
ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းမှာ ရှုကြဟေ့၊ ရှုကြဟေ့၊ ဒကာတွေလည်း
ရှုကြဟေ့ ရှုကြဟေ့ အပျက်ကလေးတွေ တယ်ဘုရား။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ပျက်ပါလိမ့်

အေး-အပျက်ကလေးတွေ့လို့ရှိရင်ဖြင့်ကွာ နေရာကျပြီ၊
ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ တွေ့ပြီ ဖြစ်ပြီးပျက်တာကလေးတွေ
တွေ့တွေ့ အပျက်ကလေးတွေပဲ တွေ့တွေ့ တွေ့ချင်တာတွေ
ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ပျက်ပါလိမ့်မတဲ့ လာတဲ့အချိန်မှာ ဒါလေး
ဖြည့်စွက်လိုက် . . . (မှန်ပါ)။

ပျက်သင့်လို့ . . . (ပျက်တာပါဘုရား) ဘာပြုလို့
အကြောင်းကိုက အနိစ္စမို့ . . . (အကျိုးဟာ အနိစ္စပါ ဘုရား)
မှီရာက အနိစ္စမို့ မှီတတ်တဲ့တရားဟာ . . . (အနိစ္စပါဘုရား)
သဘောပါပလား . . . (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒီလို သမ္မဇဉာဏ်နဲ့ သွင်းရှုလိုက်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်
ကွာတဲ့ သာလို့ပင် နေရာကျတယ်၊ ဘယ်လိုနေရာကျသတုံးကို
ငါဘုရား ဟောပြမယ်ကွာဆိုတော့၊ ဒီဒုက္ခဝေဒနာလေးဟာ
ကိုယ်ပေါ်မှာ မပေါ်လား. . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ဒုက္ခဝေဒနာလေးဟာ ပျက်သင့်တော့ ဖျတ်ဆို
ပျက်မသွားဘူးလား. . . (ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား) ပျက်သွားတဲ့
အခါကျတော့ကို ပျက်တာလေးကို ဒီကနေပြီး ဒကာ ဒကာမ
တွေက မဂ္ဂင်နဲ့ မမြင်လိုက်ရဘူးလား. . . (မြင်လိုက်ရပါတယ်
ဘုရား)။

မဂ္ဂင်ကဝင်ပြီးမြင်လိုက်တယ်

အင်း... ဤကဲ့သို့ မြင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့၊ အင်း
မဂ္ဂင်က ဝင်ပြီးမြင်လိုက်တဲ့အတွက်တဲ့၊ ဒုက္ခဝေဒနာနောက်က
ကျပ်မကျေနပ်နိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ ဒေါသတို့ သောကတို့ လိုက်သေးရဲ့
လား... (မလိုက်ပါဘူးဘုရား)။

ဪ... ဒေါသပဋိယ ဆိုတဲ့ အနုသယလို့
ဟောတော့ ပဋိယာနုသယ လိုက်သေးရဲ့လား... (မလိုက်ပါ
ဘူးဘုရား)။

သမ္မဇည က ဒါသတ်တာ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား...
(ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။ သမ္မဇည ကတော့... (သတ်နိုင်ပါတယ်
ဘုရား) သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒုက္ခ
ဝေဒနာပေါ်လာလို့ရှိရင်လည်း ပျက်သင့်လို့ပျက်တယ်၊
ဖြစ်ပျက်ကလေးရှုတိုင်းရှုတိုင်း ဪ... ဒီဥစ္စာလေးဟာ ပျက်ပြီ
ပျက်ပြီလို့သာရှုနေ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပျက်ပါလိမ့်မတုံးလာတဲ့ အခါ
ပျက်သင့် လို့ ပျက်တယ်သာရှု... (မှန်ပါ) အကြောင်းကိုက
ပျက်တဲ့ တရားမို့... (အကျိုးကလည်း ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပေါ်တဲ့ အကျိုးကလည်း ပျက်ရတယ်ဆိုတော့
ရှင်းမသွားဘူးလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီရှုနည်း

သည် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာရှုနည်းတုံးလို့ မေးဖို့မလိုဘူးလား
 . . . (လိုပါတယ်ဘုရား)။

သောတာပန်ရှုနည်း

ဒိဌ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသတ်ပြီးရှုတဲ့ ရှုနည်းဖြစ်သောကြောင့်
 သောတာပန်ရှုနည်း. . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်သူ ရှုနည်းပါလိမ့်. . . (သောတာပန်ရှုနည်းပါ
 ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီလိုရှုလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့်၊
 သောတာပန်ရှုနည်းဖြင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သောတာပန် ငယ်
 မဖြစ်သေးတောင် သောတာပန်မျိုးစေ့ ဖြစ်တယ်. . . (မှန်ပါ)။

ဆိုနိုင်ပလား. . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) သောတာပန်
 မျိုးစေ့ဖြစ်ပြီလို့ ဦးခန့်တို့ ဦးဘကလေးတို့ ဆိုနိုင်ကြပလား. . .
 (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဆိုနိုင်လို့ရှိရင် ဒါရင့်သွားလို့ရှိရင် သောတာပန်လေးက
 သောတာပန်ကြီးဖြစ်ရမယ်. . . (မှန်ပါ) မဖြစ်နိုင်ဘူးလား. . .
 (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား) ကောင်းကောင်းသဘောပါပလား. . .
 (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မောင်နိုင်- ဒုက္ခဝေဒနာလည်း ရှုတတ်ပလား
 . . . (ရှုတတ်ပါပြီဘုရား) ပျက်သင့်လို့. . . (ပျက်သွားတာပါ
 ဘုရား) ကိုယ်ရှုတာဖြင့် အဲဒါတွေ လိုက်မနေပါနဲ့။

ပျက်ပြီလို့သိနေရင်ပြီးတာပဲ

ဪ... ပျက်ပြီပျက်ပြီလို့ သိရင်ပြီးတာပဲ... .

(မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား) ပျက်ပြီ
ပျက်ပြီလို့ သိနေရင်... (ပြီးတာပါပဲဘုရား)။

ပြီးတာပါပဲတဲ့၊ တကယ်လို့ ဆရာက မဟောထားလို့
ရှိရင်ခင်ဗျားတို့မှာ လာလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) အပျက်တွေက
များလိုက်တာ၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလောက်ပျက်ပါလိမ့် လာမယ်၊
မလာဘူးလား... (လာမှာပါဘုရား)။

အပျက်တွေက များလိုက်တာ ဘယ်နှယ်ကြောင့်
ဒီလောက်ပျက်ပါလိမ့်မတဲ့၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလောက်ပျက်
ပါလိမ့်မတဲ့ ဆိုကတည်းက အကြောင်း မသိမ်းဆည်းမိဘူး...
(မှန်ပါ)။

ဝိစိကိစ္ဆာပါပြီ... (မှန်ပါ) ရှုတာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူးဘုရား) ဘာပါနေသတဲ့... (ဝိစိ
ကိစ္ဆာပါနေပါတယ်ဘုရား) သံသယဝိစိကိစ္ဆာမပါဘူးလား...
(ပါပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့ ဘုန်းကြီးက ရှင်းပေးလိုက်တယ်၊ ဘုရားက
ရှင်းပေးလိုက်တယ်၊ အကြောင်းကိုက အနိစ္စမို့၊ မှီတဲ့အကျိုး
ကလေးကကော... (အနိစ္စပါဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်က အနိစ္စမို့ ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်တဲ့ မမာ
မကျန်းတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာလေး ဘာဆိုမယ်. . . (အနိစ္စပါဘုရား)။
ရှင်းပလား. . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလိုကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ
သမ္မဇည ပါတယ်. . . (မှန်ပါ)။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် သမ္မဇည
ပါတယ်လို့ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟောရ၊ ဘုရားက ဟောရသတုံး
ဆိုတော့ ကိုမြင့်တို့၊ မောင်နိုင်တို့က မေးလို့ရှိရင် ဝေဒနာပေါ်လို့
ဝေဒနာမှန်းသိတာက သတိပဲ့ရှိတာပဲ. . . (မှန်ပါ)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိက ဝိစိကိစ္ဆာသတ်တယ်

ခုဟာကတော့ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ပျက်သင့်လို့ လို့ သိ
ကတည်းကိုက ဟောဒီထဲမှာ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်က ပျက်သင့်လို့လို့
သူက ထွက်လာတာမို့လား. . . (မှန်ပါ)။

ဒီထဲက သမ္မာဒိဋ္ဌိက ဝိစိကိစ္ဆာသတ်တယ်. . . (မှန်ပါ)။
မသတ်သေးဘူးလား. . . (သတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ပျက်တယ်ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိသတ်တယ်

ပျက်တယ်ဆိုကတည်းက ဒီမဂ္ဂင်ငါးပါးက ဒကာ ဒကာမ
တို့ ဒိဋ္ဌိသတ်တယ်. . . (မှန်ပါ)။ မသတ်ဘူးလား. . . (သတ်ပါ
တယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ပျက်သင့်လို့ဆိုတုန်းက မဂ္ဂင်ငါးပါးက ဝိစိ
ကိစ္ဆာသတ်တယ်. . . (မှန်ပါ)။

ပျက်တာလေးမြင်လိုက်တဲ့အခါ... (ဒိဋ္ဌိသတ်ပါတယ် ဘုရား)၊ ဒိဋ္ဌိသတ်တယ်ဆိုတော့ ဒီမဂ္ဂင်ငါးပါးသည် ဒကာ ဒကာမ တို့ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သတ်ရင်း ရှုနေတာ... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

ဘာကိုရှုနေတာပါလိမ့်... (ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာသတ်ရင်း ရှုပါတယ်)၊ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သတ်ရင်း ရှုနေတာဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ သံသယရှိဖို့ လိုသေးသလား... (မလိုပါဘူးဘုရား)၊ ကောင်းကောင်း ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက်ဆိုပြီး ရှုသာ ရှု၊ ရှုသာရှုနေနော်၊ အင်း... ကိုယ်ပေါ်မှာ ခေါင်းကိုက်လည်း ဖြစ်ပျက်ပဲရှု၊ လည်နာရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ပဲရှုရမှာပါဘုရား)။

လေအောင်ရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ပဲရှုရမှာပါဘုရား)၊ အင်း... ယားရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ပဲရှုရမှာပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်ပဲရှုနေပါ။ မနေနိုင်အောင်ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ပဲရှုရမှာပါဘုရား)။

အင်း... ဖြစ်တဲ့နေရာလေးကိုသာ ဒကာ ဒကာမတွေ က ဖြစ်ပျက်ရှုနေ၊ ဒီလို ရှုပြီးသကာလနေတဲ့အခါကျတော့၊ ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ ရှင်းပြီးသကာလပြောပါ့မယ်၊ ဖြစ်ပုံကလေးကို ခင်ဗျားတို့က ဝေဒနာက၊ ဝေဒနာဖြစ်ပျက် မရှုနိုင်လို့ ရှိရင် မောင်နိုင်က စဉ်းစား။

ဝေဒနာက သိပ်နာတာပဲဘုရား၊ ဒါကြောင့် မခံမရပ်
နိုင်အောင်ဖြစ်နေတယ်၊ မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်
ဘုရား)၊ ဝေဒနာ နာလို့ မခံမရပ်နိုင်အောင်ဖြစ်နေတယ်
ဆိုတဲ့ဒေါသ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာကြောင့် ဒေါသဖြစ်

ဒါဖြင့်... ဝေဒနာကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ
ဘာဖြစ် နေတုံးဆိုတော့ မခံမရပ်နိုင်တဲ့ ဒေါသဖြစ်နေတယ်။
ဝေဒနာ နောက်က သောက၊ ပရိဒေဝ မလိုက်ဘူးလား...
(လိုက်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာက နာတာလား၊ သူ့ကုရတာ ဒေါသ
ဒေါမနဿကုရတာက ခက်နေတာလား။

ဦးခန့်တို့ ပြောကြတယ်၊ သက်သာမှုရအောင် ခင်ဗျား
ဝေဒနာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ် ဆေးတစ်ခွက်သောက်ရင် ပျောက်
တယ်လို့ဆိုတော့၊ ဒီဝေဒနာ သေမယ်ထင်နေတာလေးဟာ၊
ခင်ဗျားက ဒီဝေဒနာ ဘာမှမဖြစ်လောက်ဘူးဆိုတော့၊ ဒီ ဒေါ
မနဿ ချုပ်လိုက်တော့ သက်သာသွားတာပေါ့ဗျ... (မှန်ပါ)။

ဒီမှာလည်း ခက်တာက သူ့ဒေါမနဿက ခက်နေတာ
လား... (ဒေါမနဿက ခက်နေတာပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပလား...
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

မြွေကိုက်တာလို့ပြော

ဝေဒနာက ခက်တာလား၊ ဒေါမနဿက ခက်တာလား
 . . . (ဒေါမနဿက ခက်တာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့
 မယုံရင် တို့ကြည့်တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ သမန်းမြက်ကလေး ရှုကြည့်၊
 အမှောင်ထဲမှာ ဘေးကလူကပြော မြွေကိုက်တာလို့သာပြော၊
 ဟောဒီလူဟာ အသေအချာကြောက်တယ်. . . (မှန်ပါ)။

ဘာပြုလို့တုံး ဝေဒနာကြောင့်လား၊ ဒေါမနဿကြောင့်
 လား. . . (ဒေါမနဿကြောင့်ပါဘုရား)၊ မင်းဟာ သမန်းမြက်ကွ
 မင်းမြွေဆိပ်ကို လုံးဝမရှိဘူးဆိုရင် ထထိုင်တယ်. . . (မှန်ပါ)။

မထိုင်ဘူးလား ထိုင်လား. . . (ထိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါ
 ကြောင့် ဝေဒနာက ခက်တာလား၊ သူ့နောက်ကလိုက်တဲ့ ဒေါသ
 သတ္တိက ခက်တာလား. . . (ဒေါသ သတ္တိကခက်တာပါဘုရား)။

ဝေဒနာဟာ အလွယ်လေးရယ်. . . (မှန်ပါ)၊ ဘာခက်
 နေတုံး. . . (ဒေါသခက်နေပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါကြောင့် ဘုရားက
 အဲဒီလို မင်းတို့ အကြောင်းပျက်လို့ အကျိုးပျက်တယ်လို့ ရှုလိုက်
 လို့ရှိရင် ဒီက မဖြစ်ဘူးကွ။

အနိစ္စသာ တွေ့တော့တယ်တဲ့၊ ဒီက ဒေါမနဿက ချုပ်
 တယ်. . . (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား. . . (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
 မှာ ဒေါမနဿ ပဋိယ လိုက်ရဲ့လား. . . (မလိုက်ပါဘူးဘုရား)၊
 ရှင်းပြီးနော်. . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်သာတွဲနေပါစေ

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် မဂ်၊ ဖြစ်ပျက်မဂ်၊ ဒါသာ တွဲ
နေပစေ။ ဒကာ ဒကာမတွေရဲ့အခါကျတော့... (မှန်ပါ)၊ ဒီက
ဖြစ်ပျက် ဒီကဖြစ်ပျက်သိတာ... (မှန်ပါ)။

ဒီ အာရုံက ဘာတုံး... (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား)၊ အင်း...
ရှုတာက... (မဂ်ပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်လို့သိတာ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အာရုံက ဘာပါလိမ့်... (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား)၊ အင်း...
ရှုတာက... (ဖြစ်ပျက်သိတာပါဘုရား)၊ အင်း... ဖြစ်ပျက်လို့
သိတာ၊ အဲဒီဖြစ်ပျက်နဲ့ ဖြစ်ပျက်လို့သိတာနဲ့တင်ဆိုတော့၊ ဒီကြား
ထဲမှာ မခံမရပ်နိုင်တာတွေ လာသေးသလား... (မလာတော့
ပါဘူး ဘုရား)၊ သဘောပါကြပလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် လူမမာ ကုခက်တာလား၊ သူ့
အကုခတ်တာလား၊ သူ့စိတ် အကဲခတ်တာလား... (သူ့စိတ်
အကဲခတ်တာပါ ဘုရား)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

စိတ်ကိုအရင်ကုပေးပါ

ဒါဖြင့် လူမမာဟာ ဘာမှမခက်ဘူး... (မှန်ပါ)၊
သဘော ကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)၊ ဘာအကုခက်
နေတာတုံး... (စိတ်အကုခက်နေပါတယ်ဘုရား)၊ သူ့

ဒေါ်မနုဿစိတ် အကုခက် နေတယ်၊ ဦးခန့် နားလည်လား...
(နားလည်ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဆရာလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ
ဝေဒနာ အရင်မကုနဲ့၊ စိတ်ကို အရင်ကုပေး... (မှန်ပါ)၊
ဝေဒနာခဏလေးကုရတယ်၊ ဝေဒနာ? ပေးလိုက်ရင် မပျောက်
ဘူးလား... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။

သူ့စိတ်က သေမယ်ထင်နေတာလေးကို သေမယ်မထင်
အောင် လုပ်ပစ်မှ၊ သေမယ်ထင်နေတဲ့ ဒေါ်မနုဿလေး မရှိဘူး
လား... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ အရင်ကု၊ ဒါ အရင်ကုလိုက်လို့ရှိရင် ခင်ဗျား ဒီဥစ္စာ
ကုဖို့ အလွယ်လေးရယ်... (မှန်ပါ)၊ သူ ရောက်နေတဲ့ ခေါင်း
ကိုက်၊ လေနာ၊ ရင်နာဟာလေ... (မှန်ပါ)၊ မလွယ်ဘူးလား...
(လွယ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားက လူမမာကိုကုတာ

အခု ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့
ဘုရားက ဂီလာနကို ကုတာ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်
ဘုရား)။

မင်းကွာတဲ့ အကြောင်းပျက်လို့၊ ကိုယ်တည်းဟူသော
အကြောင်းက အနိစ္စမို့၊ ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်တဲ့ မမာတဲ့ ဝေဒနာ
ဟာလည်း အနိစ္စပါပဲလို့ မင်းရှုစမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီလို ရှုလိုက်တော့ လူမမာမယ် ဒီဝေဒနာနဲ့ ဒီတောင်က တက်ပါ့မလားဆိုတဲ့ ဒေါမနဿ ရှိသေးလား... (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ မရှိတော့ သေလည်း ဒေါမနဿ မပါဘူး... (မှန်ပါ)။

အနိစ္စ မဂ္ဂနဲ့သာ သေတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ ပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)၊ ဘာနဲ့သေတုံး... (အနိစ္စမဂ္ဂပါ ဘုရား)၊ အနိစ္စဉာဏ်နဲ့သေတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘာနဲ့သေတုံး... (အနိစ္စဉာဏ်နဲ့သေပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီလိုမှ ဝိပဿနာဉာဏ် မပါဘူးဆိုတော့ ဒီဝေဒနာနဲ့ မသေဘူး၊ သူ့ ဒေါမနဿနဲ့သေတယ်... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါ ပြီဘုရား)။

ဦးဘလေး ဘာနဲ့သေတုံး... (ဒေါမနဿနဲ့ သေပါတယ်ဘုရား)၊ ဒေါမနဿနဲ့သေတော့ ဒေါမနဿ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ ဟိုဘက် သံသရာ မရှည်သွားဘူး လား... (ရှည်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားရဟန္တာများမှာတော့

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ပိုမိုပြီးရှင်းပေးပါမယ် ဒကာ ဒကာမတွေ နော်၊ ဘုရား၊ ရဟန္တာများမှာ ကိုယ်လည်းရှိတာပဲ၊ အနာဆိုတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကော... (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ရှိတယ်တဲ့။

ကိုယ်ရှိရင် ဒုက္ခဝေဒနာလည်းရှိရမယ်. . . (မှန်ပါ)။ သို့
သော် ပုထုဇဉ်တွေလို နောက်က ဒေါမနဿ မလိုက်ဘူး. . .
(မှန်ပါ)။ ဒေါမနဿ ပဋိယတွေ လိုက်ပါသတဲ့လား. . .
(မလိုက်ပါဘူးဘုရား)။

ကာယိကဒုက္ခသာရှိတယ်

မလိုက်တဲ့အတွက် သူတို့မှာ ကာယိက ဒုက္ခသာရှိ
တယ်။ စေတသိက ဒုက္ခမရှိဘူး. . . (မှန်ပါ)။ စိတ်ထဲမှာပေါ်တဲ့
ဒုက္ခ. . . (မရှိပါဘူးဘုရား)။ သဘောကျပလား. . . (ကျပါတယ်
ဘုရား)။

ကာယိက ဒုက္ခကော. . . (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ စေတသိ
ကဒုက္ခတော့. . . (မရှိပါဘူးဘုရား)။ အဲဒါကြောင့် သူတို့မှာ
သံသရာစခန်းသိမ်းတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ပုထုဇဉ်များမှာတော့

ပုထုဇဉ်မှာ သံသရာစခန်းလည်တယ်ဆိုတာ ဒကာ
ဒကာမတွေ အသေအချာမှတ်ပါ။ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒုက္ခ၊ ဝမ်းထဲမှာ
ဒေါမနဿ အဲဒါကြောင့်သွားတာ။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာက အပါယ်ချတာလား၊ ဝေဒနာနောက်
က ဒေါမနဿက အပါယ်ချတာလား. . . (ဝေဒနာနောက်က
ဒေါမနဿပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ဝေဒနာလည်းရောက်၊
အပါယ် လည်းရောက်... (မှန်ပါ)။ ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေကြတုံး
... (ဝေဒနာ လည်းရောက်၊ အပါယ်လည်းရောက်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီလို ဝေဒနာနုပဿနာကို သမ္ပဇေ ပေးမယ့်
ဆရာ မရှိဘဲနဲ့ သေသွားတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ မောင်နိုင်တို့
ကိုမြင့်တို့ ဘယ်များသွားကြပါလိမ့်မတုံး... (အပါယ်သွားပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒီနည်းမရရင် အပါယ်သွားမယ်

အကုန် အပါယ်သွား... (မှန်ပါ)။ ဒီနည်းကို မရဘူးဆို
ရင် ဘယ်နှယ်ဆိုကြမတုံး... (အပါယ်သွားပါဘုရား)။ အကုန်
အပါယ်သွားတယ် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်သူမှ တားလို့မရဘူး
... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို အရိယာဖြစ်တာ မဖြစ်တာ နောက်မှ
ဝေဒနာ ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်တဲ့ ဝေဒနာကို အင်း... အကြောင်း
ပျက်လို့ အကျိုးပျက်တာပဲ ရှိပါစေ... (မှန်ပါ)။

ရှုလို့ရှိရင် ဒီ ဒေါမနဿ လာသေးရဲ့လား... (မလာပါ
ဘူးဘုရား)။ ဒါဖြင့် သူသည် အနိစ္စဇောနဲ့ သေသွားလေရဲ့...
(မှန်ပါ)။ ဆိုနိုင်ပလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

သူက ဖြစ်ပျက်၊ ဝိပဿနာမဂ်က အနိစ္စဇော၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီလိုသေသွားတော့ကိုး သူ သုဂတိပဲသွားရမယ်၊ မသွားရပေဘူးလား... (သွားရပါတယ်ဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပြည့်သွားရင်နိဗ္ဗာန်

အကယ်၍ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပြည့်သွားလို့ရှိရင်လည်း ဒကာ ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ပဲသွားမယ်... (မှန်ပါ)၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ- ဒါဖြင့် ပုထုဇဉ်နှင့် အရိယာ ဘာကွာတယ်ဆိုတာ ကော ယနေ့ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပုထုဇဉ်က ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒုက္ခ၊ ဝမ်းထဲက ဒေါမနဿ... (မှန်ပါ)၊ ဦးခန့် သွားပြီ၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ... (ဒုက္ခ)၊ ဝမ်းထဲမှာ... (ဒေါမနဿ)။

ကိုယ်ပေါ်က ဒုက္ခ၊ ဝမ်းထဲက မဂ္ဂ

အဲ... အရိယာကတော့ ကိုယ်ပေါ်မှာဒုက္ခ ဟုတ်လား၊ အင်း... ဝမ်းထဲက မဂ္ဂ၊ မကွာဘူးလား... (ကွာပါတယ်ဘုရား)၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ... (ဒုက္ခ)၊ ဝမ်းထဲက... (မဂ္ဂ)၊ ဒီလိုသွားတယ် ဒေါမနဿ မဟုတ်ဘူး။

ကာယိကဒုက္ခသာရှိတယ်၊ စေတသိကဒုက္ခမရှိဘူးတဲ့၊
ကောင်းကောင်းပေါ်ကြပလား.. . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ လုပ်
တတ်ကြပလား.. . (လုပ်တတ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း
ဘာလုပ်ကြမတုံး.. . (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်
တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့်၊ ဘယ်သူ့သတ်တာပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့၊
အို.. . ဒေါမနဿ သတ်တာ.. . (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား.. . (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ကဲ- အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ နေရာကျပြီ.. . (ကျ
ပါပြီဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဥပေက္ခာ သွားကြဦးစို့နော်၊ ဥပေက္ခာ သွားကြ
ဦးစို့ဆိုတော့။

ဥပေက္ခာဆိုတာလည်း ဒါ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာလို့မှတ်တာ
ပေါ့၊ ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်တာပဲတဲ့.. . (မှန်ပါ)၊ မျက်လုံးဆိုတာ
လည်း ကိုယ်ပဲ၊ နားဆိုတာကော.. . (ကိုယ်ပါပဲဘုရား)။

နှာခေါင်းဆိုတာကော.. . (ကိုယ်ပါဘုရား)၊ လျှာကော
.. . (ကိုယ်ပါဘုရား)၊ အင်း.. . ဒကာ ဒကာမတို့ ဝမ်းထဲက
ဟဒယဝတ္ထုပေါ်မှာကော.. . (ကိုယ်ပေါ်မှာပါဘုရား)၊ ကိုယ်ပဲ
ဆိုကြပါစို့.. . (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား.. . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အနိစ္စပေါ်မှာမှီနေလို့ အနိစ္စဖြစ်တာ

အဲဒီအပေါ်မှာ ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်မှာပဲ. . . (မှန်ပါ)၊ ပေါ်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ကိုယ်ဟာ အနိစ္စမို့၊ ပေါ်တဲ့ဥပေက္ခာ ဝေဒနာကော. . . (အနိစ္စပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား. . . (ကျ ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာ. . . (မှန်ပါ)၊ အနိစ္စအပေါ် မှာ မှီနေလို့ အနိစ္စဖြစ်တာပဲ. . . (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စပေါ်မှာမှီနေလို့. . . (အနိစ္စဖြစ်တာပါဘုရား)။ အနိစ္စဖြစ်တာ ကျေနပ်ပလား. . . (ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အနိစ္စပေါ်မှာ မှီနေလို့ရှိရင် ဘာသေသတုံး. . . (ဝိစိကိစ္ဆာ သေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် အနိစ္စ ဖြစ်တာပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရင်. . . (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)၊ ရှုနည်းကိုက ရှုလိုက်ကတည်းကိုက ဒကာ ဒကာမတို့ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သေပြီးသား. . . (မှန်ပါ)။

သောတာပန်ဘာကြောင့်ဖြစ်တုံး

သောတာပန်ဘာကြောင့်ဖြစ်တုံး ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာသေလို့ သောတာပန်ဖြစ်တာ. . . (မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့လည်း ရှုဆဲမှာ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ခု ဒီနေ့ပြောတဲ့နည်းဟာ မသေဘူးလား. . . (သေပါ တယ်ဘုရား)။

ပျက်သင့်လို့သိရင် . . . (ဝိစိကိစ္ဆာသေပါတယ်ဘုရား)။
ပျက်တာကိုသိရင် . . . (ဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)။ ပျက်သင့်လို့
လို့သိရင် . . . (ဝိစိကိစ္ဆာသေပါတယ်ဘုရား)။ အင်း . . . ပျက်တာကို
သိရင် . . . (ဒိဋ္ဌိ သေပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကိုပဲ ရှုပါ

အဲ- အဲတော့၊ ခင်ဗျားတို့ ရှုတော့ကို ဖြစ်ပျက်ကိုပဲ ရှုပါ
လို့ ဆရာဘုန်းကြီးက ထပ်ပြန်တလဲလဲ သတိပေးတယ် . . . (မှန်
ပါ)။

သို့သော် ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီဥစ္စာ ခဏခဏ ဖြစ်ပေါ်
ပြီး ပျက်နေပါလိမ့်မတုံးဆိုတဲ့အခါကျတော့၊ ဪ . . . ကိုယ်
ကိုယ်က အနိစ္စမှဲ့ ကိုယ်မှီတဲ့တရားက အနိစ္စဖြစ်တာပေါ့လို့ ခင်
ဗျားတို့က ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက် . . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား
. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ချတတ်ကြပလား . . . (ချတတ်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီကဲ့
သို့ ချတတ်တော့ကိုး၊ ဪ . . . ရှုရင်းမတ္တနဲ့ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သေ
တယ် . . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
ဟောပြီ ဂီလာနကို မင်း ဒီလိုရှုတတ်ပလား၊ ပျက်သင့်လို့ ပျက်
တယ်လို့ မင်းရှုတတ်ပလား။

သုခဝေဒနာလည်း ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်၊ ဒုက္ခ
ဝေဒနာလည်း . . . (ပျက်သင့်လို့ပျက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာကော . . . (ပျက်သင့်လို့ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ . . . ဝေဒနာ သုံးပါးပဲရှိပါတယ် ဒကာ ဒကာမတို့
များများရှိပါရဲ့လား . . . (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ အင်း ရှိတဲ့ဝေဒနာ
လည်း ဘယ်လိုပါလိမ့် . . . (ပျက်သင့်လို့ပျက်တာပါဘုရား)။

ပျက်သင့်လို့ပျက်တာချည့်ပဲ

ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာချည့်ပဲ၊ မပျက်သင့်ဘဲ ပျက်တာ
တစ်ခုမှ မပါဘူး . . . (မှန်ပါ)၊ ပါကြရဲ့လား . . . (မပါပါဘူး
ဘုရား)၊ ဘယ်လိုပါလိမ့် . . . (ပျက်သင့်လို့ပျက်တာပါဘုရား)၊
သေချာပြီနော် . . . (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါ ဂီလာနရဟန်းကို ဘုရားက ဝေဒနာသံယုတ်မှာ
ဟောနေတာ . . . (မှန်ပါ)၊ ဝေဒနာသံယုတ်မှာ ဂီလာနရဟန်းကို
ဟောနေတယ်ဆိုတာ အသေချာအမှတ်ပါ . . . (မှန်ပါ)။

ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာကို ဒါမှ သမ္မဇဉေကွတဲ့ . . . (မှန်
ပါ)၊ ဝေဒနာပေါ်တယ်လို့သိတာက သတိ . . . (မှန်ပါ)၊ ပျက်သင့်
လို့ ပျက်တယ်လို့သိရင် . . . (သမ္မဇဉေ)။

အဲ သမ္မဇဉာ ဆိုတာ ပညာပါ။ . . (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဒကာ ဒကာမတွေက ရှုလိုက်တော့ သတော ဘိက္ခုဝေ ဘိက္ခု သမ္မဇာနော ကာလံ ခယေယျ။

ပညာဝင်အောင်လုပ်စမ်းပါ

ဘိက္ခုဝေ = ရဟန်းတို့ သတော = သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဘိက္ခု = ရဟန်းသည် သမ္မဇာနော = ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကာလံ - ရှုတဲ့ကာလကို၊ ခယေယျ = မင်းတို့သည်ကားလို့
ဆိုရင်ဖြင့်တဲ့ ပညာနဲ့ရှုပြီးသကာလ နေကြစမ်းပါ။ ပညာ
ဝင်အောင် လုပ်စမ်းပါလို့ ပြောတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ရှုတဲ့အခါ ပညာဝင်အောင်လုပ်စမ်းပါ။ သတိချည့်
လုပ်မနေနဲ့ . . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်
ဘုရား) ရှုတဲ့အခါမှာ . . . (ပညာဝင်အောင် လုပ်ရမှာပါ ဘုရား)။

သတိချည်းလုပ်မနေနဲ့

သတိချည့် . . . (လုပ်မနေရပါဘူးဘုရား) သတိချည့်
လုပ်မနေနဲ့ကွတဲ့ ပညာလေးနဲ့ပါ လုပ်စမ်းပါ . . . (မှန်ပါ)
ခပေးသင့်ဘူးလား . . . (ပေးသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ယနေ့တရားဟာ ခင်ဗျားတို့ အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့တရား . . . (မှန်ပါ) ရှုရင်းဘာသေသတုံး . . . (ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သေပါတယ်ဘုရား)။

ရှုရင်းဘာပါသေသတုံး . . . (ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သေပါတယ်) ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာသေတယ် ကောင်းပြီ ရှုရင်းမတ္တနဲ့ ဘာသေသတုံး (ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာသေပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါတင်မကသေးဘူး မောင်နိုင်ရ၊ ရှုရင်း မတ္တနဲ့ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တာကို ရှုနိုင်တဲ့ ဒကာဒကာမတွေသည် ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာသေတယ်ဆိုတာ ဟောဒီမဂ်က သတ်တာ . . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမဂ်ဝင်တဲ့အတွက် ဒါက ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒါက သုခ ဝေဒနာလေး အပျက်ကို ဒီကမြင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင် သူ့နောက်က လိုက်မယ့် တဏှာလည်း သေတယ် . . . (မှန်ပါ)။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ သေတယ်

ကိုယ်က ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တယ်၊ ဒါလေး ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ် ရှုရင်၊ သူ့နောက်က လိုက်တဲ့ ဒေါမနဿကော (သေပါတယ်ဘုရား)။

ဪ . . . (၁) နံပါတ်တုန်းကတော့ လောဘသေ ခဲ့တယ် . . . (မှန်ပါ) (၂) နံပါတ်ကျတော့ကော . . . (ဒေါမနဿ) ဒေါမနဿသေတယ်။

ကဲ တစ်ခါ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်လို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ
လေးကို ရှုလိုက်ပြန်တော့လည်း ဒီက အဝိဇ္ဇာသေတယ် . . .
(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟပေါ့ . . . (မှန်ပါ)
သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား) အလယ်မှာ ဘာ
သေသတုံး . . . (လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟပါဘုရား)။

ဟောဒီ မဂ္ဂင်ပေါ်တဲ့ အခိုက်အတန့်မှာ မဂ္ဂင်နဲ့တွဲပြီး
သကာလ ပြိုင်သေတာက ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ . . . (မှန်ပါ) အလယ်
မှာ သေတာက . . . (လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟပါဘုရား)။

ကိုင်း ဒကာဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ကိစ္စကို ပြီးပြီ . . .
(ပြီးပါပြီဘုရား) အလယ်မှာ သေတာက . . . (လောဘ၊ ဒေါသ၊
မောဟပါဘုရား)။

ဟောဒီ မဂ္ဂင်ပေါ်လာလို့ သူ့အောက်မှာ သေရတာက
(ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သေတာပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ အပါယ်သို့
သွားစေတတ်တဲ့ လောဘ၊ အပါယ်သို့ သွားစေတတ်တဲ့ ဒေါသ၊
အပါယ်သို့ သွားစေတတ်တဲ့ မောဟက (ကြားထဲမှာ ဝင်သေ
တယ် . . . (မှန်ပါ)။

ကိုင်း ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်လောက် အဖိုးတန်သတုံး
(တန်ပါတယ်ဘုရား) ဒါ ဂီလာနဟောနေတာ . . . (မှန်ပါ)
အင်မတန် သဘောပါတယ်နော် . . . (ပါ ပါတယ်ဘုရား)။

ကိလေသာငါးမျိုးသေတယ်

ကိလေသာ ဘယ်နှစ်မျိုးသေပါလိမ့်မလဲဆိုတော့
ငါးမျိုး သေတယ်ဘုရား . . . (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိကိလေသာ၊
ဝိစိကိစ္ဆာကိလေသာ၊ လောဘကိလေသာ၊ ဒေါသကိလေသာ၊
မောဟ ကိလေသာ . . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှစ်မျိုးသေပါလိမ့် . . . (ငါးမျိုးသေပါတယ်
ဘုရား) အင်း ဒကာဒကာမတို့ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်လို့
သမ္ပဇဉေ ဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ငါးပါးသာ ထည့်ပေးစမ်းပါ . . . (မှန်ပါ)။

သုခဝေဒနာ ရှုလို့ရှိရင်လည်း ဒကာဒကာမတို့ သုံးမျိုး
သေတာပဲ . . . (မှန်ပါ) ဒုက္ခဝေဒနာရှုတော့ကော . . .
(သုံးမျိုးပါဘုရား)။

သုံးမျိုးဆိုတော့ အလယ်သုံးနဲ့ ဒီက နှစ်နဲ့ပေါင်း . . .
(ငါးပါဘုရား) မကိုက်ဘူးလား . . . (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)
သဘောပါကြပဲလား . . . (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နေရာကျပါလား

ဪ . . . ဒါဖြင့် ခို့ ဝိပဿနာရှုနေတဲ့ အလုပ်ဟာ
ဘယ်နေရာကျပါလားလို့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘုန်းကြီးက မပြောရ
တော့ဘူး . . . (မှန်ပါ)။

၅၂ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

အလယ်သေကိုလည်း သိလိုက်တယ် . . . (မှန်ပါ)
မဂ်ပေါ်လို့ မဂ်အောက်မှာ သေတာလည်း . . . (သိလိုက်
ပါတယ်ဘုရား) မဂ်အောက်မှာ သေတာက ဘာတုံး . . . (ဒိဋ္ဌိ၊
ဝိစိကိစ္ဆာပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ မဂ်ကသတ်ပြီးသကာလ ထားတဲ့အတွက်
လာခွင့်မရလို့ ဟုတ်လား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစမပေါ်လာတာ
လည်း ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

လောဘတည်းဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အလယ်
ကလည်း မစဘူး . . . (မစပါဘူးဘုရား) ဒေါသတည်းဟူသော
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က အဆုံးကလည်း မစဘူး . . . (မှန်ပါ) မောဟ
တည်းဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က အစကလည်း . . . (မစပါဘူး
ဘုရား)။

ကိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကလည်း ဘယ်နှစ်ချက်ပြတ်သတုံး
. . . (သုံးချက်ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြပလား . . . (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား)။

ဪ မောင်နိုင် သေပျော်ပြီဟေ့ . . . (မှန်ပါ) အားလုံး
ဒကာဒကာမတွေ မသေပျော်သေးဘူးလား (သေပျော်
ပါပြီဘုရား)။

ကိလေသာ ဘယ်နှစ်မျိုးသေသတုံး ပေါင်းလိုက်စမ်း
. . . (ငါးမျိုးသေပါတယ်ဘုရား) ကဲ လောဘ၊ ဒီကိလေသာ

ဟာ ဘယ်သွားမယ့် ကိလေသာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဒကာဒကာမတို့ အပါယ်သွားစေတတ်တဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟက အလယ်မှာ သေတာ . . . (မှန်ပါ) သဘောကျ ပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အင်း သောတာပန် ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဖြစ်ရပါလိမ့် မတုံး ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ပယ်လို့ . . . (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာလည်း မသေလား . . . (သေပါတယ်ဘုရား)။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကော . . . (သေပါတယ် ဘုရား) ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ကိလေသာ ပေါင်းလိုက် တော့ ဘယ်နှစ်မျိုး သေပါလိမ့် . . . (ငါးမျိုးသေပါတယ်ဘုရား) နေရာကျပြီ။

ဒါ ဂီလာန ရဟန်းကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီး အကျယ်ချဲ့ပြီး ဟောတာ . . . (မှန်ပါ) နောက်တော့ နိဂုံးချုပ်တယ် နိဂုံးချုပ်တယ် ဒကာဒကာမတို့။

ဒီလိုနေရစ်ပါလို့လူမမာကိုမှားတယ်

မင်းကွာတဲ့ မင်းကိုလည်း သနားလို့ ငါကိုယ်တိုင်လည်း မင်းကို လူမမာအဖြစ်နဲ့ လာမေးတယ်၊ မင်းနေရစ်စရာ လေးတော့ ငါသတိပေးပရစေ။ ဒီလိုလုပ်ပြီး နေရစ်စမ်းပါဆို တာ သတိပေးတယ် သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ် ဘုရား)။

နေရစ်မှုလေး နည်းပေးတယ်နော် . . . (မှန်ပါ) နေရစ်
ဖို့လေး နည်းပေးတာက ဒီလိုကွာတဲ့၊ ဒီ ဥပမာမယ် ဒါက ကိုယ်
ပေါ်မှာ သုခဝေဒနာပေါ်တယ် အစက ပြန်လိုက်တာပေါ့နော်
. . . (မှန်ပါ)။

ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာပေါ်တုံး . . . (သုခဝေဒနာ ပေါ်ပါ
ဘယ်ဘုရား) အဲ-သုခဝေဒနာပေါ်တဲ့အခါကျတော့ ကွာတဲ့၊
ဝိသညုတောနံ ပဇာနာတိ လုပ်လိုက်စမ်းပါတဲ့၊ သူ့နောက်က
တဏှာမလာအောင် မင်းနေရစ်။

ခဝေဒနာနောက်က တဏှာမလာအောင်နေရစ်ပါ

ကိုယ်ပေါ်မှာ သုခဝေဒနာပေါ်လို့ရှိရင်ဖြင့် အဲဒီသုခ
ခဝေဒနာနောက်က တဏှာမလာအောင် မင်းနေရစ် . . . (မှန်ပါ)
ဘုရားက သတိပေးလိုက်တယ်။

အဲတော့ မောင်နိုင်တို့၊ ကိုမြင့်တို့ နေတတ်ပလား . . .
(နေတတ်ပါပြီဘုရား) ဘယ်လိုလုပ်နေမတုံး . . . (ဖြစ်ပျက်
ရှုနေမှာပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှုနေတော့ ဒီတဏှာ ကြားခိုနိုင်သေးရဲ့လား
. . . (မခိုနိုင်ပါဘူးဘုရား) သဘောပါပလား . . . (ပါပါပြီ
ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှုနေတော့ . . . (တဏှာကြားမခိုနိုင်ပါဘူး
ဘုရား) ကိုင်း ဝိသညုတောနံ ပဇာနာတိ။

ဝိသညုတော = တဏှာသိမ်းပြီးဖြစ်၍၊ ပဇာနာတိ = မင်း ဟောဒါလေးနဲ့ သိနေရစ်ပါ . . . (မှန်ပါ) ငါ့ သွားတော့ မယ် မင်းနေရစ်ဖို့ ဒီလိုပါ။ သဘောပါပလား . . . (ပါပါပြီ ဘုရား) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ တစ်ခါ ကိုယ်ပေါ်မှာ မောင်နိုင်၊ ကိုမြင့် ဒုက္ခ ဝေဒနာ ပေါ်ပြန်ပြီ . . . (မှန်ပါ) ဝိသညုတောနံ ပဇာနာတိ ပါဠိလိုပေါ့ကွာ . . . (မှန်ပါ) ဒီလို နေရစ်စမ်းပါဆိုတော့၊ မင်းသည် ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်းလည်း ဒေါမနဿ ဟာ လာတတ်ပါတယ်ကွာ . . . ဘုရားကနော် . . . (မှန်ပါ)။

ဒေါမနဿမလာအောင်နေရစ်ပါ

အဲ့ဒါတွေ မလာဘဲနဲ့ မင်းနေရစ်ပါ . . . (မှန်ပါ) ဦး ခန့် ဘယ်လောက်ပိုင်သတုံး . . . (ပိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ မလာအောင် နေရစ်စမ်းပါ . . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ် ဘုရား)။

အင်း ဒီကိုယ်ပေါ်မှာ လူမမာဆိုတော့ ဒုက္ခဝေဒနာ မပေါ်ဘူးလား . . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) အင်း နောက်က ဒေါမနဿ မလိုက်အောင် မင်းနေရစ်ပါ . . . (မှန်ပါ) ရှင်း ပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မင်းနေရစ်ပါဆိုတော့ သူ့ဘယ်လိုလုပ်နေရစ်မယ် ထင်တုံး . . . (ဖြစ်ပျက်ရှုနေမှာပါဘုရား) အင်း ဒုက္ခဝေဒနာ ကို ဘာလုပ်နေရစ်မတုံး . . . (ဖြစ်ပျက်ရှုနေမှာပါဘုရား) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မြစ်ပျက်ရှုပြီးနေရစ်ပါ

သူခဝေဒနာတုန်းကတော့ လောဘမလာအောင် နေရစ်ပါ . . . (မှန်ပါ) ဘယ်လိုနေရစ်ရမှာတုံး . . . (ဖြစ်ပျက် ရှုနေရမှာပါဘုရား) ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တဲ့အချိန်ကျလို့ရှိရင်လဲ ကွာတဲ့ . . . ဒေါသမလိုက်အောင် နေရစ်ပါဆိုတော့ . . . (ဖြစ်ပျက်ရှုနေရမှာပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှုနေမှ သူမလာမှာပဲ . . . (မှန်ပါ) ကောင်း ကောင်း သဘောပါပလား . . . (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်တဲ့အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဝိသညာတောနံ ဝေဒယတိ မင်းသည်ကားလို့ဆိုရင် ဝေဒနာမခံစားဘဲနဲ့ ဟောဒီမဂ်နဲ့သာ ခံစား . . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒီက အဝိဇ္ဇာနဲ့ မခံစားနဲ့ . . . (မှန်ပါ) ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ မရှုမိရင် အဝိဇ္ဇာလာမယ်မို့လား . . . (မှန်ပါ) အဲတော့ ဥပေက္ခာဝေဒနာနဲ့ မခံစားနဲ့ကွ ဟောဒီမဂ်နဲ့သာ ခံစား သဘော ကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

မဂ်နဲ့ခံစားဆိုတော့ မဂ်နဲ့ရှု . . . (မှန်ပါ) မခိုင်းဘူးလား
 . . . (ခိုင်းပါတယ်ဘုရား) မဂ်နဲ့ရှုလို့ ခိုင်းလိုက်တဲ့အခါကျတော့
 ဒါလေးက ဘာမြင်ကြမယ် ထင်တုံး (ဖြစ်ပျက်မြင်မှာပါ
 ဘုရား)။

လောဘမလာအောင်နေရစ်ပါ

အင်း ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်ဆိုတော့ ဒီကြားထဲမှာ လောဘ
 မလာအောင် နေရစ်ကွ . . . (မှန်ပါ) ဒေါသမလာအောင်
 . . . (နေရစ်ပါဘုရား) မောဟမလာအောင် . . . (နေရစ်ပါ
 ဘုရား)။

နေရစ်လို့ဆိုတော့ ရဟန်းလေးက ဒီအတိုင်းနေရစ်တယ်
 (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားက မေးပြီးသကာလ နေရစ်စရာ တရားက
 ဒီကြားထဲမှာ သုခနောက်က လောဘမလာစေနဲ့ . . . (မှန်ပါ)
 ဒုက္ခဝေဒနာနောက်က . . . (ဒေါသမလာပါစေနဲ့ဘုရား)။

မောဟမလာအောင်နေရစ်ပါ

အင်း . . . ဥပေက္ခာဝေဒနာနောက်က . . . (မောဟ
 မလာရပါဘုရား) မောဟ မလာစေနဲ့၊ မင်း ဒီလို နေရစ်လို့
 ရှိရင်ဖြင့်ကွာတဲ့ ငါသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ကျေနပ်ပါပြီ ဆိုပြီး

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ကြွသွားတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ရဟန်းလေးက ဒီအတိုင်းနေရစ်တယ် ဝေဒနာသုံးမျိုး ကတော့ လှည့်ရမှာကိုး . . . (မှန်ပါ) မလှည့်ပေဘူးလား . . . (လှည့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်၊ ဒုက္ခချည် ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ သုခချည်ကော . . . (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား) ဥပေက္ခာချည်ကော . . . (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

ကိုယ်ရှိရင် ဒီသုံးခုပေါ်မှာပဲ

မဟုတ်ပါဘူးတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ အင်း ကျပန်း ပေါ်ချင်သလို ပေါ်တာပါ . . . (မှန်ပါ) မပေါ်ပေဘူးလား . . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) အာရုံဒွါရ တိုက်သလို ကိုယ်ရှိရင် တော့ ဒီသုံးခုဟာ ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ်ရှိနေလို့ ရှိရင်ဖြင့် မိုးစိုတဲ့အခါလည်း ပေါ်မှာပဲ . . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

နေပူတဲ့အခါကော . . . (ပေါ်မှာပါဘုရား) ဖုံတွေက သူ့အပေါ် ငြိတော့ကော . . . (ပေါ်မှာပါဘုရား)။

အင်း . . . ကိုယ်ရှိနေလို့ရှိရင် ဒကာဒကာမတို့ နေပူလည်း ပေါ်မှာပဲ၊ မိုးစိုလည်း ပေါ်မှာပဲ၊ ဖုံတင်လည်း ပေါ်မှာပဲ ခဲလုပ် တိုက်တာလည်း . . . (ပေါ်မှာပါဘုရား)။

ကိုယ်သာရှိနေမယ်ဆို ဒါတွေ မလာပါနဲ့ဆိုလို့ . . .
(မရပါဘူးဘုရား) ဒါဖြင့် ကိုယ်ရှိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဝေဒနာမပေါ်
ပါနဲ့ဆိုလို့ . . . (မရပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပေါ်လည်း ပေါ်တဲ့ဝေဒနာတိုင်း၊ ဝေဒနာတိုင်း
ကို ဒကာဒကာမတွေက သုခပေါ် လောဘမလာစေနဲ့ . . .
(မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ရှုပြီးနေပါလို့ဟောတယ်

ဒုက္ခပေါ်ရင် . . . (ဒေါမနဿ မလာစေနဲ့ပါဘုရား)
ဥပေက္ခာပေါ်ရင် . . . (မောဟမလာစေနဲ့ပါဘုရား) မောဟ
မလာစေနဲ့ဆိုတော့ မင်းတို့ ဝေဒနာ ငါမခံစားနဲ့လို့ မဟော
ပါဘူးကွတဲ့ မဂ်နဲ့ ခံစားပါ . . . (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ရှုပြီးနေပါ . . . (မှန်ပါ) ဒကာ ဒကာမတို့
ဘယ်လို မှာပါလိမ့် . . . (ဖြစ်ပျက်ရှုပြီး နေရမှာပါဘုရား)
ဖြစ်ပျက်ရှုပြီး သကာလ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
နေပါလို့ အသေအချာ မဟောဘူးလား . . . (ဟောပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒီရဟန်းလေးက ဒီအတိုင်း
နေတယ် (မှန်ပါ) ဒီအဆုံးအမ သိပ်ကောင်းတယ်နော် . . .
(မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ ဘုရားဆုံးမပုံ သိပ်မကောင်းဘူးလား
 . . . (ကောင်းပါတယ်ဘုရား) ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်၊ ပျက်
 သင့်လို့ ပျက်တယ်၊ ပျက်သင့်လို့ ပျက်တယ်လို့သာ မင်းရှုနေ။

ကြားထဲ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဘာတဲ့တုံး . . .
 (မလာစေနဲ့ပါဘုရား) မလာစေနဲ့ကွတဲ့၊ ဒီလိုနေစမ်းပါ ဒီလိုနေ
 စမ်းပါဆို ဘုရားက ငါသွားတော့မယ်ပေါ့လေ . . . (မှန်ပါ)။

ဒီလိုနေနိုင်ရင် ကောင်းတယ်၊ ခုတော့ ငါ ဥပမာလေး
 တစ်ခု မင်းပြောခဲ့ဦးမယ် ဘုရားက မကြွသေးဘူး နေတော့ ဒီလို
 နေရမှာပေါ့လေ (မှန်ပါ)။

ဘုရားပေးတဲ့ဥပမာ

ငါ ဥပမာလေးတစ်ခု ပြောခဲ့ဦးမယ်ကွတဲ့ မင်းနားလည်
 အောင် ဥပမာမှာတဲ့ ဒါလေးက ဒကာဒကာမတို့ အောက်ဆီမှာ
 လည်း ရှိပါတယ် ဒီမှာလည်း ရှိပါတယ်။

မြေခွက်ကလေးထဲမှာ ရှေးက တချို့ ဆီကလေး
 ထည့်မထွန်းကြဘူးလား . . . (ထွန်းပါတယ်ဘုရား) ဝှမ်းကလေး
 ဒီနားတပ်ပြီးတော့လေ . . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . .
 (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ မြေခွက်ထဲမှာ ဆီထည့်၊
 ဆီထည့်ပြီး ဝါဝှမ်းကလေး လိပ်ပြီးသကာလ ဒီအထဲထား နှုတ်ခမ်း

နားထားပြီး မီးရှို့ပေါ့ဗျာ . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . .
(ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဆီမီးခွက်ဥပမာ

အဲတော့ မြေခွက်ဆိုတာ ခိုင်သလား၊ မခိုင်ဘူးလား . .
(မခိုင်ပါဘူးဘုရား) မခိုင်ဘူး မီးရှို့ထားတော့ မြေခွက်ကလည်း
မခိုင်၊ မခိုင်တဲ့ မြေခွက် . . . (မှန်ပါ)။

ဆီကလည်း မီးရှို့ထားပြန်တော့ ကုန်ရမယ့် ဆီ
. . . (မှန်ပါ) မီးစာကလည်း မီးရှို့ထားပြန်တော့ ကုန်ရမယ့် မီးစာ၊
သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲတော့ မီးလေးတစ်ခုက ဒကာဒကာမတွေက အမြဲ
နေချင်လို့တော့ . . . (မရပါဘူးဘုရား)။

ကွဲတတ်တဲ့မီးခွက်

ကွဲတတ်တဲ့မီးခွက် . . . (မှန်ပါ) ခမ်းတတ်တဲ့ဆီ
ဟုတ်လား၊ အလောင်ခံရတဲ့ မီးစာမှာ တောက်နေတဲ့ မီးလေး
ဟာ ခိုင်ချင်ပါတယ်ဆိုလို့တော့ ရဟန်း မရဘူးကွ . . . (မှန်ပါ)။

ဘုရားဥပမာပြတယ် . . . (မှန်ပါ) ဒကာဒကာမတို့
သဘောပါပလား . . . (ပါပါတယ်ဘုရား) မီးခွက်ကလည်း
ကွဲတတ်တယ် . . (မှန်ပါ) ဆီကလည်း မီးရှို့ထားတော့ (ခန်းတတ်
ပါတယ်ဘုရား)။

ကျွမ်းတတ်တဲ့မီးစာ

အင်း မီးစာကလည်း ကျွမ်းတတ်ပါတယ် ဆိုကြပါစို့ (မှန်ပါ) ကျွမ်းပြီးသကာလ သူလည်း ကုန်ရမှာပေါ့ဗျာ . . . (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ကွဲတတ်တဲ့ မီးခွက်၊ ကုန်တတ်တဲ့ဆီ၊ ဟုတ်လား ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ကျွမ်းတတ်တဲ့ မီးစာသည် ဒကာဒကာမတို့ မီးထွန်းထားပေါ့။ ဒီသုံးခုဟာ ဒကာဒကာမတို့ သုံးခုကိုက မမြဲလို့ မီးကျမှတော့ မြဲချင်လို့တော့ မရဘူးဟေ့တဲ့ . . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

မီးကျမှမြဲချင်လို့မရ

သုံးခုကိုက ဘယ်နှယ်တုံး . . . (မမြဲပါဘူးဘုရား) မီးကျမှ မြဲချင်လို့တော့ . . . (မရပါဘူးဘုရား) မီးလေးကျမှ မပျက်ချင် ပါဘူး၊ မီးလေး တာရှည်နေစေချင်ပါတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ ငိုတောင်းတော့ . . . (မရပါဘူးဘုရား)။

မရဘူးကွတဲ့ သဘောပါပလား . . . (ပါပါတယ်ဘုရား) ဒီမှာလည်း ခန္ဓာကလည်း အနိစ္စ သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား) ကိုယ်ကလည်း . . . (အနိစ္စပါဘုရား)။

ကိုယ်ကလည်း အနိစ္စ၊ သူထိတဲ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗအာရုံကကော . . . (အနိစ္စပါဘုရား) အင်း ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစဉ္စပုဂ္ဂတိ

ကာယဝိညာဏ် ဆိုတဲ့ ကာယဝိညာဏ် ကကော (အနိစ္စပါ
ဘုရား)။

ဝေဒနာလည်း အနိစ္စ

အင်း ဒါဖြင့် သူတို့ သုံးခုကကော . . . (အနိစ္စပါဘုရား)
အနိစ္စတွေ ဖြစ်နေတော့ သူတို့ သုံးခု မှီပေါ်တဲ့ ဝေဒနာက
မီးအရောင်နဲ့တူတဲ့ ဝေဒနာက ကျုပ်ချည်းနေဦးမယ်၊ ခိုင်ဦးမယ်
မြဲဦးမယ် ဆိုလို့ရပါ့မလား . . . (မရပါဘူးဘုရား)။

ဒါကိုလာပြတာ . . . (မှန်ပါ) မရှင်းသေးဘူးလား . . .
(ရှင်းပါပြီဘုရား) ဪ . . . ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ
ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏ် သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ
ဆိုတော့ ဖဿနဲ့ ဝေဒနာက တွဲမပေါ်ဘူးလား . . .
(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

တွဲပေါ်တော့ ဖဿနဲ့ ဝေဒနာနဲ့ တွဲပေါ်တော့ ဖဿချုပ်
ရင်လည်း ဝေဒနာက . . . (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာချုပ်ရင်ကော ဖဿက . . . (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)
ဒါဖြင့် သူတို့ မီးအလင်းနဲ့ မတူဘူးလား . . . (တူပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မီးခွက်ကလည်း အနိစ္စ၊ သဘောကျပလား . . .
(ကျပါတယ်ဘုရား) ဆီကလည်း . . (အနိစ္စပါဘုရား) အင်း
မီးစာကလည်း . . . (အနိစ္စပါဘုရား)။

ဝေဒနာဟာမီးနဲ့တူတယ်

မီးကျတော့ မင်းတို့က အနိစ္စ မဖြစ်ချင်ဘူးဆိုလို့ . . .
(မရပါဘူးဘုရား) အဲ ဝေဒနာဟာ မီးနဲ့တူတယ်ကွတဲ့ သူ့ပေးတဲ့
ကိုယ်ကလည်း အနိစ္စ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။
သူ့ကိုယ်ကို ဖြစ်စေ၊ သူ့ကိုယ်နဲ့ တိုက်တဲ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗအာရုံ
ဆိုတဲ့ အမာဓာတ်ကကော . . . (အနိစ္စပါဘုရား)။

အင်- သူ့နဖူးပေါ် တိုက်မိလို့ ပေါ်လာတဲ့ ဝိညာဏ်လေး
ကကော . . . (အနိစ္စပါဘုရား)။

အဲဒီ အနိစ္စတွေ အပေါ်မှာ ပေါ်ရတဲ့ ဝေဒနာက ကျုပ်က
ခိုင်ချင်ပါသေးတယ်၊ မြဲချင်ပါသေးတယ်၊ တည်တံ့ချင်ပါသေး
တယ်ဆိုလို့ ရပါ့မလား . . . (မရပါဘူးဘုရား)။

ဒီအတိုင်းရှုရင် ကိစ္စပြီးတယ်

ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ဥပမာပြလိုက်တယ် မီးခွက်
ကလည်း . . . (အနိစ္စပါဘုရား) ကွဲတတ်တဲ့ပစ္စည်းမို့ အနိစ္စ . . .
(မှန်ပါ့)။

ဆီကလည်း ခန်းတတ်တဲ့ပစ္စည်းမို့ . . . (အနိစ္စပါ
ဘုရား) မီးစာကလည်း ကျွမ်းတတ်တဲ့ပစ္စည်းမို့ . . .
(အနိစ္စပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မီးလေး ခိုင်ပါ့မလား . . . (မခိုင်ပါဘူးဘုရား)
အဲဒီလို မင်းတို့ ဝေဒနာအပေါ်မှာ ဒီအတိုင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
ရှုလို့ရှိရင်ကွာတဲ့ ကိစ္စပြီးပါတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဘုရားက ဒီလိုနေရစ်လို့မှာတယ်

ဘုရားက သွားတော့မလို့ ဥပမာပြနေတာ
. . . (မှန်ပါ) အဲဒီလိုပြပြီး ဒီရဟန်းလေး ဝေဒနာမေးပြီး
မင်းဒီလို နေရစ်၊ ဒီလို နေရစ်၊ ဒီလိုရှုလို့ရှိရင် သူတို့က
ကုန်တတ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ မင်းသိပြီ။

ရဟန်းလေး ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်

မင်းသိတော့ ဒီကြားထဲမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊
မလာဘူး ဆိုလို့ရှိရင် မင်းဒီအတိုင်းသာ မလာအောင် နေရစ်
ဆိုပြီး ဟောတော့ မမာလည်း မမာ၊ ရဟန္တာလည်း ဖြစ်တယ်၊
ရိပ်မိကြပလား . . . (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ထိုက်ကဲ့လား . . . (ဖြစ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟလည်း သေတယ် . . . (မှန်ပါ) ဒီက
ဒီဌိဝိစိကိစ္ဆာကော . . . (သေပါတယ်ဘုရား)။

သေတော့ ဒီဝေဒနာလေးဟာ ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်တဲ့ဝေဒနာလေးဟာ တစ်ခါတည်း ကိုယ်လည်း ရှင်းထားတဲ့အတိုင်းတဲ့၊ ဝေဒနာ အနိစ္စရောက်သွားတော့ ကို၊ ဝေဒနာ၏ မှီရာကလည်း အနိစ္စပဲလို့ ခုနက ဟောပြီးပြီ . . . (မှန်ပါ)။

အဲတော့ အကုန်အနိစ္စတွေ ဒကာဒကာမတွေတဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေ မြင်ပြီး ဒီအနိစ္စတွေဟာ အကုန်မဆုံးပေဘူးလား . . . (ဆုံးပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာကုန်အောင်သာရှု

အင်း. . . ဆုံးသွားတော့ ဝေဒနာခယော ဘိက္ခုနိစ္ဆ ပရိနိဗ္ဗာတော ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒါကုန်အောင်သာရှု ဒကာ ဒကာမတွေ ဝေဒနာကုန်ရင် ဝေဒနာမှီရာ ကုန်တာပဲ . . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာကုန်ရင် . . . (ဝေဒနာမှီရာ ကုန်ပါတယ်ဘုရား) အကုန် ရောကုန် ကုန်တာပဲ ဆိုတာ သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ ဒါဖြင့် အဲဒီကဲ့သို့ ဝေဒနာကုန်အောင် လိုက်လိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ပါ ပျောက်ပါလိမ့်မယ် . . . (မှန်ပါ) ဝေဒနာလည်းပျောက် . . . (ခန္ဓာလည်းပျောက်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာလည်းပျောက်ဆိုတော့ ဒါဖြင့် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အကုန်ပျောက်ပေါ့ . . . (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အကုန်ပျောက်ဆိုတော့ ဝေဒနာလည်း ပျောက်၊ ခန္ဓာလည်းပျောက်ဆိုတော့ ဒကာဒကာမတို့ မီးစာလဲ မရှိ . . . (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာလည်းသိမ်း၊ မီးလည်းငြိမ်း

မီးခွက်လည်း . . . (မရှိပါဘုရား) အင်း မီးစာကော . . . (မရှိပါဘုရား) မီးကော . . . (မရှိပါဘုရား) အင်း ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ခန္ဓာလည်း သိမ်း၊ မီးလည်းငြိမ်းပေါ့ . . . (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာလည်းသိမ်း၊ မီးလည်း . . . (ငြိမ်းပါဘုရား) အဲ ကျန် ခန္ဓာလေးပါးကလည်း သိမ်း၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မီးကလည်းငြိမ်း မှန်ပါ)။

ဒါနိဗ္ဗာန်ရောက်တာ

ခန္ဓာငါးပါးရှိတဲ့အနက်က ကျန်ခန္ဓာလေးပါးလည်း သိမ်း၊ ၎င်း ဝေဒနာဆိုတဲ့ မီးကကော . . . (ငြိမ်းပါတယ်ဘုရား) ခြိမ်းပေါ့၊ ဪ ခန္ဓာလည်းသိမ်း၊ မီးလည်းငြိမ်းဆိုတော့ ဒကာ : ကာမတွေသည် ဒါ နိဗ္ဗာန်ရောက်တာ . . . (မှန်ပါ)။

၆၈ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

ဒီကလည်း မဂ္ဂင် (၈) ပါးသွားဖြစ်တယ် . . . (မှန်ပါ)
မဖြစ်ပါနဲ့ဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား . . . (မရပါဘူးဘုရား) ကျေနပ်
ပလား . . . (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီမှာတင် လူမမာ အမေးလာရင်း ဘုရားဟောတဲ့
တရားဟာ သိပ်အဖိုးတန်တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိ
ပါတယ်ဘုရား) ဒီအတိုင်းအားထုတ်ပါ။

ယနေ့ဒီတွင် တော်ကြစို့
သာဓု. . . သာဓု. . . သာဓု။